

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/680

frá 27. apríl 2016

um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í tengslum við að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum og frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu rammaákvörðunar ráðsins 2008/977/DIM

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 16. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar [\(1\)](#),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð [\(2\)](#),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga telst til grundvallarréttinda. Í 1. mgr. 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi („sáttmálanum um grundvallarréttindi“) og í 1. mgr. 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins er kveðið á um að sérhver einstaklingur eigi rétt á að persónuupplýsingar um hann sjálfan njóti verndar.
- 2) Meginreglur og reglur um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga þeirra ættu að virða grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga án tillits til ríkisfangs þeirra eða búsetu, einkum rétt þeirra til verndar persónuupplýsingum. Tilskipun þessari er ætlað að stuðla að því að komið verði á svæði frelsis, öryggis og réttlætis.
- 3) Hröð tækniþróun og hnattvæðing hafa leitt til nýrra viðfangsefna varðandi vernd persónuupplýsinga. Umfang söfnunar og miðlunar persónuupplýsinga hefur aukist verulega. Tæknin gerir það mögulegt að vinna persónuupplýsingar í áður óþekktum mæli í starfsemi á borð við það að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum.
- 4) Greiða ætti fyrir frjálsu flæði persónuupplýsinga milli lögbærra yfirvalda í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi innan Sambandsins og koma í veg fyrir þær og miðlun slíkra persónuupplýsinga til þriðju landa og alþjóðastofnana, jafnframt því að tryggja öfluga vernd persónuupplýsinga. Þessi þróun kallar á að komið verði á fót öflugum og heildstæðari ramma um persónuvernd í Sambandinu og honum fylgt kröftuglega eftir.
- 5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB [\(3\)](#) gildir um alla vinnslu persónuupplýsinga í aðildarríkjum, jafnt innan opinbera geirans og einkageirans. Hún gildir þó ekki um vinnslu persónuupplýsinga í starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga Bandalagsins, s.s. starfsemi á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu.
- 6) Rammaákvörðun ráðsins 2008/977/DIM [\(4\)](#) gildir á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu. Gildissvið þeirrar rammaákvörðunar er takmarkað við vinnslu persónuupplýsinga sem eru sendar milli aðildarríkja eða aðildarríkin gera aðgengilegar sín á milli.

- 7) Afar þýðingarmikið er að tryggja samræmda og öfluga vernd persónuupplýsinga um einstaklinga og greiða fyrir skiptum á persónuupplýsingum milli lögbærra yfirvalda aðildarríkja til þess að tryggja skilvirkt dómsmálasamstarf í sakamálum og lögreglusamvinnu. Í því skyni ætti umfang verndar réttinda og frelsis einstaklinga, að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaöryggi, að vera jafngilt í öllum aðildarríkjum. Til að tryggja skilvirka vernd persónuupplýsinga alls staðar í Sambandinu þarf að styrkja réttindi skráðra einstaklinga og skyldur þeirra sem vinna persónuupplýsingar, svo og sambærilegar heimildir til að hafa eftirlit með og tryggja að farið sé að reglum um vernd persónuupplýsinga í aðildarríkjunum.
- 8) Í 2. mgr. 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins er Evrópuþinginu og ráðinu veitt heimild til að mæla fyrir um reglur er varða vernd einstaklinga með tilliti til vinnslu persónuupplýsinga og um reglur er varða frjálsa miðlun slíkra upplýsinga.
- 9) Á þeim grundvelli er mælt fyrir um almennar reglur til að vernda einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og tryggja frjálsa miðlun slíkra upplýsinga innan Sambandsins í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 [\(5\)](#).
- 10) Í yfirlýsingu nr. 21 um vernd persónuupplýsinga á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu, sem fylgir með lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, viðurkenndi ráðstefnan að nauðsynlegt gæti reynst að setja sértækar reglur um vernd persónuupplýsinga og frjálsa miðlun slíkra upplýsinga á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu á grundvelli 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, vegna sérstaks eðlis þessara málasviða.
- 11) Því er rétt að fjalla um þessi svið í tilskipun þar sem mælt er fyrir um sértækar reglur um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaöryggi, jafnframt því að virða sérstakt eðli viðkomandi starfsemi. Þau lögbæru yfirvöld geta ekki aðeins verið opinber yfirvöld, eins og dómsmálayfirvöld, lögreglan eða önnur löggæsluyfirvöld, heldur einnig hver annar aðili eða eining sem er falið, samkvæmt lögum aðildarríkis, að fara með opinbera heimild og opinbert vald að því er þessa tilskipun varðar. Þegar slíkur aðili eða eining vinnur persónuupplýsingar í öðrum tilgangi en um getur í þessari tilskipun gildir reglugerð (ESB) 2016/679. Reglugerð (ESB) 2016/679 gildir því í þeim tilvikum þar sem aðili eða eining safnar persónuupplýsingum í öðrum tilgangi og vinnur þessar persónuupplýsingar frekar til þess að uppfylla þá lagaskyldu sem á henni hvílir. Fjármálastofnanir geyma tilteknar persónuupplýsingar sem þar eru unnar og veita lögbærum landsyfirvöldum aðgang að þeim eingöngu í sérstökum tilvikum og í samræmi við lög aðildarríkis, t.d. í þeim tilgangi að rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot. Aðili eða eining, sem vinnur persónuupplýsingar fyrir hönd slíkra yfirvalda innan gildissviðs þessarar tilskipunar, ætti að vera bundin/n af samningi eða annarri réttargerð og af ákvæðum sem eiga við um vinnsluáðila samkvæmt þessari tilskipun, þótt beiting reglugerðar (ESB) 2016/679 haldist óbreytt að því er varðar vinnslu vinnsluáðila á persónuupplýsingum utan gildissviðs þessarar tilskipunar.
- 12) Starfsemin, sem lögreglan eða önnur löggæsluyfirvöld annast, beinist aðallega að því að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot, þ.m.t. löggæsla þegar ekki er vitað fyrir fram hvort verknáðurinn er refsiverður eða ekki. Slík starfsemi getur einnig falið í sér beitingu valds með þvingunarráðstöfunum, s.s. löggæslu á mótmælafundum, meiriháttar íþróttaviðburðum og í óeirðum. Hún felur einnig í sér að halda

uppi lögum og reglu sem er verkefni sem lögreglunni eða öðrum löggæsluyfirvöldum er falið þegar nauðsynlegt er að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi og grundvallarhagsmuni samfélagsins, sem njóta verndar að lögum, sem kann að leiða til refsiverðs verknaðar. Aðildarríki geta falið lögbærum yfirvöldum önnur verkefni sem ekki eru endilega unnin í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi, þannig að vinnsla persónuupplýsinga í þessum öðrum tilgangi falli, að svo miklu leyti sem hún fellur undir lög Sambandsins, innan gildissviðs reglugerðar (ESB) 2016/679.

- 13) Refsivert brot í skilningi þessarar tilskipunar ætti að vera sjálfstætt hugtak í lögum Sambandsins samkvæmt túlkun Evrópudómstólsins („Dómstólsins“).
- 14) Þar sem þessi tilskipun ætti ekki að gilda um vinnslu persónuupplýsinga í starfsemi, sem fellur utan gildissviðs laga Sambandsins, ætti starfsemi er varðar þjóðaröryggi, starfsemi stofnana eða eininga sem fást við málefni er varða þjóðaröryggi og vinnsla aðildarríkja á persónuupplýsingum vegna starfsemi sem fellur undir gildissvið 2. kafla V. bálks sáttmálans um Evrópusambandið, ekki að teljast starfsemi sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 15) Til þess að tryggja sama umfang verndar fyrir einstaklinga með lagalega framfylgjanlegum réttindum í öllu Sambandinu og koma í veg fyrir að misræmi hamli skiptum á persónuupplýsingum milli lögbærra yfirvalda ætti þessi tilskipun að kveða á um samræmdar reglur um vernd og frjálsa miðlun persónuupplýsinga sem unnar eru í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi. Samræming á lögum aðildarríkjanna skal ekki leiða til minni verndar persónuupplýsinga en þau veita heldur skal þvert á móti miða að því að tryggja öfluga vernd í Sambandinu. Að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum ætti ekki að útiloka að aðildarríki geri viðtækari verndarráðstafanir en þær sem komið er á með þessari tilskipun varðandi vernd réttinda og frelsis skráðra einstaklinga.
- 16) Þessi tilskipun er með fyrirvara um meginregluna um aðgang almennings að opinberum skjölum. Opinberu yfirvaldi, opinberri stofnun eða einkaaðila er heimilt að birta persónuupplýsingar í opinberum skjölum sem yfirvaldið, stofnunin eða aðilinn hefur í sinni vörslu vegna framkvæmdar verkefnis í þágu almannahagsmuna, í samræmi við lög Sambandsins eða lög aðildarríkis sem opinbera yfirvaldið eða stofnunin heyrir undir, til þess að samræma aðgang almennings að opinberum skjölum og réttinn til verndar persónuupplýsingum samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679.
- 17) Sú vernd, sem þessi tilskipun veitir í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, ætti að gilda um einstaklinga án tillits til ríkisfangs eða búsetu.
- 18) Til að komast hjá því að fram komi alvarleg hættu á að reglur verði sniðgengnar ætti vernd einstaklinga að vera tæknilega hlutlaus og ekki háð þeim aðferðum sem notaðar eru. Vernd einstaklinga ætti að eiga við um sjálfvirka jafnt sem handvirka vinnslu persónuupplýsinga ef upplýsingarnar eru varðveittar eða ráðgert er að varðveita þær í skráningarkerfi. Skjöl eða skjalaraðir, sem og forsiður þeirra, sem eru ekki skipulagðar samkvæmt tilteknum viðmiðunum, ættu ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 19) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽⁶⁾ gildir um vinnslu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum. Laga ætti reglugerð (EB) nr. 45/2001 og aðrar réttargerðir Sambandsins, sem eiga við um slíka vinnslu

persónuupplýsinga, að þeim meginreglum og reglum sem komið er á með reglugerð (ESB) 2016/679.

- 20) Þessi tilskipun útilokar ekki að aðildarríki tilgreini vinnsluaðgerðir og verklag við vinnslu í landsreglum um meðferð sakamála í tengslum við vinnslu dómstóla og annarra dómsyfirvalda á persónuupplýsingum, einkum að því er varðar persónuupplýsingar sem koma fram í dómsniðurstöðu eða í skráum er varða meðferð sakamála.
- 21) Meginreglur um persónuvernd ættu að gilda um hvers kyns upplýsingar varðandi persónugreindan eða persónugreinanlegan einstakling. Til þess að ákvarða hvort einstaklingur er persónugreinanlegur ætti að taka mið af öllum þeim aðferðum sem ástæða er til að ætla að annaðhvort ábyrgðaraðili eða annar aðili geti beitt til að bera kennsl á viðkomandi einstakling með beinum eða óbeinum hætti. Til að ganga úr skugga um hvort fremur líklegt megi telja að aðferðum verði beitt til að bera kennsl á einstakling ætti að taka tillit til allra hlutlægra þátta, s.s. kostnaðar við það og þess tíma sem það tæki, að teknu tilliti til þeirrar tækni sem fyrir hendi er þegar vinnslan fer fram og til tækniþróunar. Meginreglur um persónuvernd ættu því ekki að eiga við um nafnlausar upplýsingar, þ.e. upplýsingar sem tengjast ekki persónugreindum eða persónugreinanlegum einstaklingi eða um persónuupplýsingar sem hafa verið aftengdar persónuauðkennum þannig að ekki er lengur unnt að persónugreina hinn skráða.
- 22) Ekki ætti að líta á opinber yfirvöld, sem fá í hendur persónuupplýsingar í samræmi við lagaskyldu í tengslum við opinber störf sín, s.s. skatta- og töllyfirvöld, einingar sem fara með rannsóknir á sviði fjármála, sjálfstæð yfirvöld á sviði stjórnsýslu eða yfirvöld fjármálamarkaða, sem bera ábyrgð á reglusetningu og eftirliti með verðbréfamörkuðum, sem viðtakendur ef þau fá í hendur persónuupplýsingar sem eru nauðsynlegur þáttur í tiltekinni fyrirspurn í þágu almennra hagsmuna í samræmi við lög Sambandsins eða lög aðildarríkis. Beiðnir opinberra yfirvalda um afhendingu upplýsinga ættu ætíð að vera skriflegar, rökstuddar og tilfallandi og ættu ekki að varða skráningarkerfi í heild eða leiða til samtengingar á milli skráningarkerfa. Vinnsla þessara opinberu yfirvalda á persónuupplýsingum ætti að samrýmast gildandi reglum um persónuvernd samkvæmt tilgangi vinnslunnar.
- 23) Skilgreina ætti erfðafræðilegar upplýsingar sem persónuupplýsingar sem varða arfgenga eiginleika eða áunna erfðaeiginleika einstaklings, sem gefa einkvæmar upplýsingar um lífeðlisfræði eða heilsufar viðkomandi einstaklings og fást með greiningu á líffræðilegu sýni frá viðkomandi einstaklingi, einkum litningagreiningu, greiningu á deoxýríbósakjarnsýru (DNA) eða ríbósakjarnsýru (RNA), eða með greiningu á öðrum þætti sem gerir kleift að fá fram jafngildar upplýsingar. Að teknu tilliti til þess hversu flóknar og viðkvæmar erfðafræðilegar upplýsingar eru er mikil hætta á að ábyrgðaraðilinn misnoti þær og endurnoti í ýmsum tilgangi. Að meginreglu til ætti að banna mismunun sem byggist á erfðafræðilegum þáttum.
- 24) Persónuupplýsingar sem varða heilsufar ættu að taka til allra gagna er tengjast heilsufari skráðs einstaklings og veita upplýsingar um líkamlegt eða andlegt heilsufar hans í fortíð, nútíð eða framtíð. Þar á meðal eru upplýsingar um einstaklinginn sem safnað er við skráningu hans vegna heilbrigðisþjónustu eða við veitingu hennar, eins og um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/24/ESB ([7](#)); númer, tákn eða atriði sem einstaklingi er úthlutað til að auðkenna hann með einkvæmum hætti í tengslum við heilsufar; upplýsingar sem má rekja til prófunar eða rannsóknar á líkamshluta eða líkamsefni, þ.m.t. erfðafræðilegar upplýsingar og líffræðileg sýni; og hvers kyns upplýsingar um t.d. sjúkdóm, fötlun, hættu á sjúkdómi, heilsufarssögu, klíniska meðferð eða lífeðlisfræðilegt eða líf- og læknisfræðilegt ástand hins skráða, án tillits til uppruna þeirra, s.s. hvort sem þær koma frá

lækni eða öðrum heilbrigðisstarfsmanni, sjúkrahúsi, úr lækningatæki eða með greiningarprófun í glasi.

- 25) Öll aðildarríki eiga aðild að Alþjóðasambandi sakamálaöreglu (e. Interpol). Alþjóðasamband sakamálaöreglu gegnir því hlutverki að taka á móti persónuupplýsingum, varðveita þær og dreifa þeim til að aðstoða lögbær yfirvöld við að koma í veg fyrir og berjast gegn alþjóðlegri afbrotastarfsemi. Því er rétt að efla samvinnu milli Sambandsins og Alþjóðasambands sakamálaöreglu með því að stuðla að skilvirkum skiptum persónuupplýsinga jafnframt því að tryggja að grundvallarréttindi og frelsi varðandi sjálfvirka vinnslu persónuupplýsinga séu virt. Þegar persónuupplýsingum er miðlað frá Sambandinu til Alþjóðasambands sakamálaöreglu ætti þessi tilskipun að gilda, einkum ákvæði um alþjóðlega miðlun. Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á sértæku reglurnar sem mælt er fyrir um í sameiginlegri afstöðu ráðsins 2005/69/DIM [\(8\)](#) og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM [\(9\)](#).
- 26) Hvers kyns vinnsla persónuupplýsinga verður að vera lögmæt, sanngjörn og gagnsæ í tengslum við hlutaðeigandi einstaklinga og einungis unnar í sérstökum tilgangi sem mælt er fyrir um í lögum. Í sjálfu sér kemur þetta ekki í veg fyrir að löggæsluyfirvöld sinni starfsemi á borð við rannsóknir með aðstoð flugumanna eða myndbandseftirliti. Slíka starfsemi má framkvæma í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaöryggi, svo fremi að mælt sé fyrir um slíkt í lögum og að það teljist nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi einstaklings. Persónuverndarreglan um að vinnsla fari fram á sanngjarnan hátt er hugtak sem er aðgreint frá réttinum til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi eins og skilgreint er í 47. gr. sáttmálans og 6. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Gera ætti einstaklingum ljósa áhættu, reglur, verndarráðstafanir og réttindi í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga þeirra og hvernig þeir geta neytt réttar síns í tengslum við slíka vinnslu. Einkum ætti sértæki tilgangurinn með vinnslu persónuupplýsinganna að vera skýr og lögmætur og liggja fyrir við söfnun þeirra. Persónuupplýsingarnar ættu að vera fullnægjandi og viðeigandi miðað við tilganginn með vinnslunni. Einkum ætti að tryggja að persónuupplýsingum sé ekki safnað umfram þörf og að þær séu ekki varðveittar lengur en nauðsynlegt er í þeim tilgangi sem lá að baki vinnslu þeirra. Því aðeins ætti að vinna persónuupplýsingar að ekki sé unnt að ná tilganginum með vinnslunni á annan aðgengilegan hátt. Til að tryggja að upplýsingarnar séu ekki varðveittar lengur en nauðsynlegt er ætti ábyrgðaraðilinn að setja tímafresti varðandi eyðingu eða reglulega endurskoðun þeirra. Aðildarríki ættu að mæla fyrir um viðeigandi verndarráðstafanir varðandi persónuupplýsingar sem varðveittar eru til lengri tíma og fara í skjalavistun í þágu almannahagsmuna, rannsókna á sviði vísinda eða sagnfræði eða í tölfræðilegum tilgangi.
- 27) Til að koma í veg fyrir, rannsaka og saksækja fyrir refsiverð brot er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld vinni úr persónuupplýsingum, sem safnað er í tengslum við að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir sérstök refsiverð brot, í víðara samhengi til þess að öðlast skilning á afbrotastarfsemi og mynda tengingar milli mismunandi refsiverðra brota sem komið er upp um.
- 28) Til þess að viðhalda öryggi með tilliti til vinnslu og til að koma í veg fyrir vinnslu, sem brýtur gegn þessari tilskipun, ætti vinnsla persónuupplýsinga að vera með þeim hætti að hún tryggi viðeigandi öryggi og trúnað, m.a. með því að koma í veg fyrir óheimilan aðgang að eða notkun á persónuupplýsingum og þeim búnaði sem er notaður við vinnsluna, með tilliti til nýjustu fyrirliggjandi tækni, kostnaðar við framkvæmd í tengslum við áhættu og eðli persónuupplýsinganna sem á að vernda.

- 29) Safna ætti persónuupplýsingum í sérstökum, skýrum og lögmætum tilgangi innan gildissviðs þessarar tilskipunar og þær ætti ekki að vinna í tilgangi sem samrýmist ekki þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi. Ef sami eða annar ábyrgðaraðili vinnur persónuupplýsingarnar í tilgangi sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar, öðrum en þeim sem lá að baki söfnun þeirra, ætti að heimila slíka vinnslu með því skilyrði að hún sé heimil í samræmi við gildandi lagaákvæði og nauðsynleg og hæfi þessum öðrum tilgangi.
- 30) Beita ætti meginreglunni um nákvæmni upplýsinga með hliðsjón af eðli og tilgangi viðkomandi vinnslu. Yfirlýsingar sem hafa að geyma persónuupplýsingar, einkum í dómsmálum, byggjast á einstaklingsbundnu sjónarhorni og ekki er alltaf hægt að sannprófa þær. Af þeim sökum ætti krafan um nákvæmni ekki eiga við um nákvæmni yfirlýsingar heldur einungis um það að tiltekin yfirlýsing hafi verið sett fram.
- 31) Í vinnslu persónuupplýsinga á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu felst vinnsla persónuupplýsinga er varða mismundandi flokka skráðra einstaklinga. Þess vegna ætti að aðgreina með skýrum hætti, eftir því sem við á og hægt er, persónuupplýsingar mismunandi flokka skráðra einstaklinga, s.s. grunaðra einstaklinga, einstaklinga sem sakfelldir hafa verið fyrir refsilagabrot, fórnarlamba og annarra, t.d. vitna, einstaklinga sem búa yfir viðeigandi upplýsingum eða tengiliða, og samstarfsmanna grunaðra einstaklinga og sakfelldra afbrotamanna. Þetta ætti ekki að koma í veg fyrir beitingu þess réttar að teljast saklaus uns sekt er sönnuð eins og tryggt er með sáttmálanum um grundvallarréttindi og Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis, eins og það er túlkað í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins og af Mannréttindadómstól Evrópu, eftir því sem við á.
- 32) Lögbær yfirvöld ættu að tryggja að óáreiðanlegum, ófullnægjandi eða úreltum persónuupplýsingum sé ekki miðlað eða þær gerðar aðgengilegar. Lögbær yfirvöld ættu, eftir því sem unnt er, að bæta við nauðsynlegum upplýsingum í öllum miðlunum persónuupplýsinga til þess að tryggja vernd einstaklinga, nákvæmni persónuupplýsinga, heilleika þeirra eða að hve miklu leyti þær hafa verið uppfærðar og áreiðanleika persónuupplýsinga sem er miðlað eða eru gerðar aðgengilegar.
- 33) Þegar vísað er til laga aðildarríkis, lagagrundvallar eða löggjafarráðstöfunar í þessari tilskipun er ekki endilega gerð sú krafa að þing samþykki lagagerð, með fyrirvara um kröfur samkvæmt stjórnskipan hlutaðeigandi aðildarríkis. Slík lög aðildarríkis, lagagrundvöllur eða löggjafarráðstöfun ættu þó að vera skýr og nákvæm og beiting laganna fyrirsjáanleg þeim sem falla þar undir, eins og krafist er í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins („Dómstólsins“) og Mannréttindadómstóls Evrópu. Í lögum aðildarríkis, sem gilda um vinnslu persónuupplýsinga innan gildissviðs þessarar tilskipunar, ættu að koma fram a.m.k. markmiðin, þær persónuupplýsingar sem á að vinna, tilgangurinn með vinnslunni og verklag við að varðveita heilleika og trúnað um persónuupplýsingar og verklag við eyðileggingu þeirra þannig að fram komi fullnægjandi trygging gegn áhættu af misnotkun eða handahófskenndri notkun.
- 34) Vinnsla lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi, ætti að taka til hvers kyns starfsemi þar sem persónuupplýsingar eru til vinnslu í þessum tilgangi, hvort sem vinnslan er sjálfvirk eða ekki, s.s. söfnunar, skráningar, flokkunar, kerfisbindingar, varðveislu, aðlögunar eða breytingar, heimtar, skoðunar, notkunar, samtengingar eða samkeyrslu, takmörkunar vinnslu, eyðingar eða eyðileggingar. Reglur þessarar tilskipunar ættu einkum

að gilda um miðlun persónuupplýsinga, að því er þessa tilskipun varðar, til viðtakenda sem þessi tilskipun gildir ekki um. Slíkur viðtakandi gæti verið einstaklingur eða lögaðili, opinbert yfirvald, sérstofnun eða annar aðili sem lögbæra yfirvaldið fær í hendur persónuupplýsingar með lögmætum hætti. Þegar lögbært yfirvald safnaði upphaflega persónuupplýsingum í einhverjum þeim tilgangi sem kemur fram í þessari tilskipun ætti reglugerð (ESB) 2016/679 að gilda um vinnslu þeirra upplýsinga í tilgangi sem ekki varðar þessa tilskipun þegar lög Sambandsins eða lög aðildarríkis heimila slíka vinnslu. Einkum ættu reglur reglugerðar (ESB) 2016/679 að eiga við um miðlun persónuupplýsinga í tilgangi sem fellur utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Reglugerð (ESB) 2016/679 ætti að gilda um vinnslu persónuupplýsinga af hálfu viðtakanda sem er hvorki lögbært yfirvald né gegnir slíku hlutverki í skilningi þessarar tilskipunar og sem lögbært yfirvald getur fengið í hendur persónuupplýsingar með lögmætum hætti. Við framkvæmd þessarar tilskipunar ættu aðildarríki einnig að geta tilgreint nánar beitingu reglna reglugerðar (ESB) 2016/679, með fyrirvara um þau skilyrði sem eru sett fram í henni.

- 35) Lögum samkvæmt ætti vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari tilskipun að vera nauðsynleg vegna framkvæmdar verkefna sem lögbært yfirvald vinnur í þágu almannahagsmuna á grundvelli laga Sambandsins eða laga aðildarríkis til þess að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoýggi. Þessi starfsemi ætti að taka til verndar grundvallarhagsmuna hins skráða. Framkvæmd þeirra verkefna að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot, sem stofnanir fela lögbærum yfirvöldum samkvæmt lögum, gerir þeim kleift að fara fram á eða fyrirskipa einstaklingum að verða við beiðnum. Í því tilviki ætti samþykki skráða einstaklingsins, eins og það er skilgreint í reglugerð (ESB) 2016/679, ekki að teljast lagagrundvöllur fyrir vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum. Þegar þess er krafist að skráði einstaklingurinn uppfylli lagaskyldu hefur hann ekki raunverulegt eða frjálst val svo að ekki er hægt að líta svo á að svar hins skráða sé gefið af fúsum og frjálsum vilja og þar með ekki vísbending um óskir hans. Þetta ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki kveði á um í lögum að skráði einstaklingurinn geti samþykkt vinnslu á persónuupplýsingum sínum að því er þessa tilskipun varðar, s.s. DNA-prófanir í rannsóknum sakamála eða að fylgst sé með staðsetningu hans með rafrænum merkjum við framfylgd refsiviðurlaga.
- 36) Aðildarríki ættu að sjá til þess að þegar lög Sambandsins eða lög aðildarríkis, sem eiga við um lögbært yfirvald sem annast sendingar, kveða á um að sértæk skilyrði gildi við tiltekna aðstæður um vinnslu persónuupplýsinga, s.s. notkun meðhöndlunarkóða, ætti lögbæra yfirvaldið, sem annast sendinguna, að tilkynna viðtakanda slíkra persónuupplýsinga um þessi skilyrði og þá kröfu að þau séu virt. Slík skilyrði gætu t.d. náð yfir bann gegn því að senda persónuupplýsingar áfram til annarra eða nota þær í öðrum tilgangi en þeim sem lá að baki sendingu þeirra til viðtakandans eða að tilkynna hinum skráða þegar fyrir liggur takmörkun á rétti til upplýsinga án fyrirframsamþykkis lögbæra yfirvaldsins sem annast sendinguna. Þær skyldur ættu einnig að eiga við um miðlun lögbæra yfirvaldsins, sem annast sendingarnar, til viðtakenda í þriðju löndum eða alþjóðastofnana. Aðildarríki ættu að tryggja að það lögbæra yfirvald, sem annast sendingar, beiti ekki slíkum skilyrðum gagnvart viðtakendum í öðrum aðildarríkjum eða sérstofnunum, skrifstofum og aðilum sem komið er á fót skv. 4. og 5. kafla V. bóks sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, öðrum en þeim sem gilda um áþekka gagnaflutninga innan aðildarríkis þess lögbæra yfirvalds.
- 37) Persónuupplýsingar, sem eru í eðli sínu sérlega viðkvæmar að því er varðar grundvallarréttindi og mannfrelsi, eiga að njóta sérstakrar verndar þar sem vinnsla þeirra gæti haft í för með sér umtalsverða áhættu fyrir grundvallarréttindi og mannfrelsi. Til

Þessara persónuupplýsinga ætti að telja upplýsingar um kynþátt eða þjóðernislegan uppruna, en ekki ber að skilja notkun hugtaksins „kynþáttur“ í þessari tilskipun sem viðurkenningu Sambandsins á kenningum sem reyna að sanna tilvist mismunandi kynþátta manna. Slíkar persónuupplýsingar ætti ekki að vinna nema vinnslan falli undir viðeigandi verndarráðstafanir um réttindi og frelsi skráða einstaklingsins, sem mælt er fyrir um í lögum og eru leyfðar í málum sem eru heimilud með lögum. Ef þau eru ekki þegar heimilud með slíkum lögum er vinnslan nauðsynleg til að vernda grundvallarhagsmuni hins skráða eða annars einstaklings eða þá að vinnslan varðar upplýsingar sem skráði einstaklingurinn hefur augljóslega gert opinberar. Viðeigandi verndarráðstöfun varðandi réttindi og frelsi skráða einstaklingsins gæti falið í sér þann möguleika að þessum upplýsingum yrði einungis safnað í tengslum við aðrar upplýsingar er varða viðkomandi einstakling, möguleikann á að tryggja öryggi þeirra upplýsinga sem safnað er með fullnægjandi hætti, strangari reglur um aðgang starfsfólks lögbæra yfirvaldsins að upplýsingunum og bann við sendingu þessara upplýsinga. Einnig ætti að heimila vinnslu slíkra upplýsinga með lögum þegar skráði einstaklingurinn hefur með skýrum hætti samþykkt vinnslu upplýsinga sem ganga sérstaklega nærri honum. Samþykki skráða einstaklingsins ætti þó í sjálfu sér ekki að teljast lagagrundvöllur fyrir lögbær yfirvöld hvað varðar vinnslu svo viðkvæmra persónuupplýsinga.

- 38) Skráði einstaklingurinn ætti að eiga rétt á því að sæta ekki ákvörðun þar sem persónulegir þættir hans eru metnir eingöngu á grundvelli sjálfvirkrar vinnslu og sem hefur skaðleg réttaráhrif á hann eða veruleg áhrif á hann. Hvað sem öðru líður ætti slík vinnsla að falla undir viðeigandi verndarráðstafanir, þ. á m. að veita hinum skráða skilmerkilegar upplýsingar og rétt til mannlegrar íhlutunar, einkum að láta skoðun sína í ljós, fá útskýringar á ákvörðun sem tekin er að loknu slíku mati eða vefengja ákvörðunina. Banna ætti gerð persónusniðs sem leiðir til mismununar gegn einstaklingum á grundvelli persónuupplýsinga sem eru í eðli sínu sérlega viðkvæmar að því er varðar grundvallarréttindi og mannfrelsi samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 21. og 52. gr. sáttmálans um grundvallarréttindi.
- 39) Til þess að gera viðkomandi kleift að neyta réttar síns ættu hvers kyns upplýsingar að vera aðgengilegar skráða einstaklingnum, m.a. á vefsetri ábyrgðaraðilans, og vera auðskiljanlegar, á skýru og einföldu máli. Aðlaga ætti slíkar upplýsingar þörfum berskjaldaðra einstaklinga, t.d. barna.
- 40) Koma ætti á nánari reglum til að greiða fyrir því að skráður einstaklingur geti neytt réttar síns samkvæmt þeim ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, m.a. ráðstöfunum sem gera honum kleift að fara fram á og, ef við á, fá endurgjaldslaut framgegnnt að honum sé veittur aðgangur að persónuupplýsingum, þær séu leiðréttar eða þeim eytt, sem og að vinnsla þeirra takmörkuð. Ábyrgðaraðilanum ætti að bera skylda til að svara beiðnum skráða einstaklingsins án ótilhlýðilegrar tafar nema ábyrgðaraðilinn setji takmarkanir á réttindi hins skráða í samræmi við þessa tilskipun. Enn fremur ætti ábyrgðaraðilinn að geta sett upp sanngjarnt verð eða neitað að bregðast við beiðni ef beiðnir eru augljóslega tilefnislausar eða óhóflegar eins og þegar skráður einstaklingur fer af ósanngirni ítrekað fram á upplýsingar eða þegar hann misnotar rétt sinn til að fá upplýsingar, t.d. með því að veita rangar eða villandi upplýsingar þegar hann leggur fram beiðnina.
- 41) Þegar ábyrgðaraðilinn fer fram á að veittar séu viðbótarupplýsingar, sem eru nauðsynlegar til að staðfesta deili á skráða einstaklingnum, ætti einungis að vinna þær upplýsingar í þeim sérstaka tilgangi og ekki varðveita þær lengur en þörf krefur í þeim tilgangi.
- 42) Að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar ættu að vera aðgengilegar skráða einstaklingnum: deili á ábyrgðaraðilanum, hvort vinnsluáðgerð sé fyrir hendi, tilgangur vinnslunnar,

rétturinn til að leggja fram kvörtun og að fyrir liggi réttur til að fara fram á að ábyrgðaraðilinn veiti aðgang að persónuupplýsingum og leiðréttingu á þeim eða eyðingu þeirra eða takmörkun á vinnslu þeirra. Þetta gæti farið fram á vefsetri lögbærs yfirvalds. Auk þess ætti, í sérstökum tilvikum og til þess að gera skráða einstaklingnum mögulegt að neyta réttar síns, að tilkynna honum um lagagrundvöll vinnslunnar og hversu lengi upplýsingarnar verða varðveittar, svo fremi að þörf sé á slíkum frekari upplýsingum, með hliðsjón af þeim sérstöku aðstæðum sem eru tilefni vinnslu upplýsinganna, til að tryggja sanngjarna vinnslu með tilliti til skráða einstaklingsins.

- 43) Einstaklingur ætti að hafa rétt til aðgangs að upplýsingum sem hefur verið safnað um hann og til að neyta þessa réttar með auðveldum hætti og með hæfilegum hléum til þess að hann geti gert sér grein fyrir því hvort vinnslan fari fram með lögmætum hætti og sannreynt það. Sérhver skráður einstaklingur ætti því að hafa rétt til að fá vitneskju og tilkynningu um tilganginn með vinnslu upplýsinganna, vinnslutímabil og viðtakendur þeirra, m.a. þá sem eru í þriðju löndum. Þegar slíkar tilkynningar hafa m.a. að geyma upplýsingar um uppruna persónuupplýsinganna ættu ekki að koma fram í upplýsingunum deili á einstaklingum, einkum heimildamönnum. Til þess að þessi réttur sé virtur nægir að skráði einstaklingurinn hafi undir höndum fulla samantekt af þessum upplýsingum á skiljanlegu formi, þ.e.a.s. formi sem gerir skráða einstaklingnum kleift að gera sér grein fyrir upplýsingunum og sannreyna að þær séu réttar og unnar í samræmi við þessa tilskipun, svo að hann geti neytt þess réttar sem hann nýtur samkvæmt þessari tilskipun. Slík samantekt gæti verið í formi afrits af þeim persónuupplýsingum sem eru í vinnslu.
- 44) Aðildarríki ættu að geta samþykkt löggjafarráðstafanir um að seinka, takmarka eða sleppa því að veita skráðum einstaklingum upplýsingar eða takmarka, að öllu leyti eða að hluta til, aðgang að persónuupplýsingum þeirra að því marki og sem fremi að slík ráðstöfun teljist nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi einstaklings, til þess að standa ekki í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð, spilla ekki fyrir því að unnt sé að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsivíðurlögum, í þágu almannaöryggis eða þjóðaröryggis eða til að vernda rétt og frelsi annarra. Ábyrgðaraðilinn ætti að meta með ítarlegri skoðun í hverju tilviki fyrir sig hvort takmarka ætti rétt til aðgangs að hluta eða að öllu leyti.
- 45) Synjun um aðgang eða takmörkun á honum ætti að meginreglu til að setja fram skriflega fyrir skráða einstaklinginn og fela í sér þær staðreyndir eða lagalegu ástæður sem ákvörðunin byggist á.
- 46) Hvers kyns takmörkun á réttindum skráðs einstaklings verður að vera í samræmi við sáttmálann um grundvallarréttindi og Evrópusáttmálann um verndun mannréttinda og mannfrelsis, eins og það er túlkað í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins og af Mannréttindadómstól Evrópu, eftir því sem við á, og einkum að virða eðli þessara réttinda og frelsis.
- 47) Einstaklingur ætti að eiga rétt á að fá óáreiðanlegar persónuupplýsingar er varða hann sjálfan leiðréttar, einkum þegar um staðreyndir er að ræða, og rétt til eyðingar þegar vinnsla slíkra upplýsinga brýtur í bága við þessa tilskipun. Þó ætti rétturinn til leiðréttingar ekki að hafa áhrif á t.d. efni vitnisburðar. Einnig ætti einstaklingur að eiga rétt á að takmarka vinnslu persónuupplýsinga ef hann vefengir áreiðanleika þeirra og ekki er hægt að ganga úr skugga um áreiðanleika þeirra eða óáreiðanleika eða þegar persónuupplýsingar hafa verið varðveittar sem sönnunargögn. Einkum ætti að takmarka aðgang að persónuupplýsingum í stað þess að eyða þeim ef gild ástæða er til að ætla að eyðing þeirra kunni að hafa áhrif á lögmæta hagsmuni skráða einstaklingsins. Í því tilviki ætti einungis að vinna upplýsingar,

sem aðgangur hefur verið takmarkaður að, í þeim tilgangi sem varð til þess að þeim var ekki eytt. Aðferðir til að takmarka vinnslu persónuupplýsinga gætu m.a. falið í sér að færa valdar upplýsingar í annað vinnsluferfi, s.s. vegna skjalavistunar, eða gera valdar upplýsingar óaðgengilegar. Í sjálfvirkum skráningarkerfum ætti að jafnaði að tryggja takmörkun vinnslunnar með tæknilegum aðgerðum. Tilgreina ætti með skýrum hætti í kerfinu að vinnsla persónuupplýsinga sé takmörkuð. Slíka leiðréttingu eða eyðingu persónuupplýsinga eða takmörkun vinnslu ætti að tilkynna viðtakendum sem upplýsingunum hefur verið miðlað til og þeim lögbæru yfirvöldum sem óreiðanlegu upplýsingarnar komu frá. Ábyrgðaraðilarnir ættu einnig að hætta frekari dreifingu slíkra upplýsinga.

- 48) Þegar ábyrgðaraðilinn neitar skráðum einstaklingi um rétt hans til upplýsinga, aðgangs að persónuupplýsingum eða til leiðréttingar á þeim eða eyðingar þeirra eða takmörkunar vinnslu ætti skráði einstaklingurinn að eiga rétt á að fara fram á að landsbundið eftirlitsyfirvald sannreyni lögmæti vinnslunnar. Upplýsa ætti skráða einstaklinginn um þann rétt. Þegar eftirlitsyfirvald kemur fram fyrir hönd skráða einstaklingsins ætti það að tilkynna honum a.m.k. um að allar nauðsynlegar sannprófanir eða endurskoðanir eftirlitsyfirvaldsins hafi farið fram. Eftirlitsyfirvaldið ætti einnig að upplýsa skráða einstaklinginn um rétt hans til að leita réttarúrræðis.
- 49) Þegar persónuupplýsingar eru unnar meðan á rannsókn sakamáls og málarekstri sakamáls fyrir dómstóli stendur ættu aðildarríki að geta séð til þess að réttarins til upplýsinga, aðgangs að persónuupplýsingum og til leiðréttingar á þeim eða eyðingar þeirra og takmörkunar vinnslu sé neytt í samræmi við landsreglur um dómsmeðferð.
- 50) Setja ætti reglur um ábyrgð og bótaábyrg ábyrgðaraðila vegna vinnslu persónuupplýsinga af hans hálfu eða fyrir hans hönd. Ábyrgðaraðilanum ætti einkum að vera skylt að gera viðeigandi og skilvirkar ráðstafanir og hann ætti að vera fær um að sýna fram á að vinnslan fari fram í samræmi við þessa tilskipun. Slíkar ráðstafanir ættu að taka mið af eðli, umfangi, samhengi og tilgangi vinnslunnar og áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga. Ráðstafanirnar, sem ábyrgðaraðilinn gerir, ættu að taka til þess að koma á og framkvæma sérstakar verndarráðstafanir að því er varðar meðferð persónuupplýsinga um berskjaldaða einstaklinga, s.s. börn.
- 51) Vinnsla persónuupplýsinga kann að leiða til, misjafnlega líklegrar og alvarlegrar, áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga sem getur leitt af sér efnislegt tjón, eignatjón eða óefnislegt tjón, einkum þegar vinnslan getur haft í för með sér mismunun, auðkennisþjófnað eða svik, fjárhagstjón, skaða á orðstír, tapaðan trúnað um upplýsingar sem njóta verndar á grundvelli þagnarskyldu, að notkun gerviauðkenna sé aflétt í leyfisleysi eða annað umtalsvert efnahagslegt eða félagslegt óhagræði, þegar skráðir einstaklingar gætu misst réttindi sín og frelsi eða verið hindraðir í að stjórna eigin persónuupplýsingum, þegar persónuupplýsingar eru unnar sem leiða í ljós kynþátt eða þjóðernislegan uppruna, stjórnmalaskoðanir, trúarbrögð eða heimspekilega sannfæringu eða þátttöku í stéttarfélagi, þegar erfðafræðilegar eða líftölfræðilegar upplýsingar eru unnar til þess að auðkenna einstakling með einkvæmum hætti eða þegar unnar eru upplýsingar sem varða heilsu eða upplýsingar um kynlíf og kynhneigð eða sakfellingu í refsimálum og refsiverð brot eða tengdar öryggisráðstafanir, þegar lagt er mat á persónulega þætti, einkum við að greina eða spá fyrir um þætti er varða frammistöðu hans í starfi, fjárhagsstöðu, heilsuhagi, smekk eða áhugamál, áreiðanleika eða hegðun, staðsetningu eða hreyfanleika, til þess að gera eða nota persónusnið, þegar persónuupplýsingar berskjaldaðra einstaklinga, einkum barna, eru unnar eða þegar vinnsla tekur til mikils magns persónuupplýsinga og hefur áhrif á marga skráða einstaklinga.

- 52) Ákvarða ætti hversu líkleg og alvarleg áhættan er með vísun til eðlis, umfangs, samhengis og tilgangs vinnslunnar. Meta ætti áhættu út frá hlutlægu mati þar sem leitt er í ljós hvort aðgerðir við vinnslu persónuupplýsinga feli í sér mikla áhættu. Mikil áhætta er tiltekin áhætta sem gæti skaðað réttindi og frelsi skráðra einstaklinga.
- 53) Til að vernda réttindi og frelsi einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga er nauðsynlegt að gera viðeigandi tæknilegar ráðstafanir og skipulagslegar ráðstafanir til að tryggja að kröfum þessarar tilskipunar sé fullnægt. Framkvæmd slíkra ráðstafana ætti ekki eingöngu að velta á efnahagslegum þáttum. Til að geta sýnt fram á farið sé að þessari tilskipun ætti ábyrgðaraðilinn að setja sér innri stefnu og innleiða ráðstafanir sem fylgja einkum meginreglunum um innbyggða persónuvernd og sjálfgfna persónuvernd. Ef ábyrgðaraðilinn hefur framkvæmt mat á áhrifum á persónuvernd samkvæmt þessari tilskipun ætti að taka tillit til niðurstaðnanna við þróun þessara ráðstafana og verklagsreglna. Ráðstafanirnar gætu m.a. falist í notkun gerviauðkenna, eins fljótt og unnt er. Notkun gerviauðkenna að því er þessa tilskipun varðar getur verið úrræði til að greiða fyrir m.a. frjálssu flæði persónuupplýsinga á svæði frelsis, öryggis og réttlætis.
- 54) Verndun réttinda og frelsis skráðra einstaklinga, ásamt ábyrgð og bótaábyrgð ábyrgðaraðila og vinnsluaðila, einnig að því er varðar eftirlit og aðgerðir eftirlitsyfirvalda, krefst þess að skipting ábyrgðarsviða, sem sett er fram í þessari tilskipun, sé skýr, m.a. þegar ábyrgðaraðili ákvarðar, ásamt öðrum ábyrgðaraðilum, tilgang og aðferðir við vinnslu eða þegar vinnsluadgerð er framkvæmd fyrir hönd ábyrgðaraðila.
- 55) Ákvæði um að vinnsla sé í höndum vinnsluaðila ætti að setja fram í réttargerð, þ.m.t. samningi sem skuldbindur vinnsluaðilann gagnvart ábyrgðaraðilanum og mælir m.a. fyrir um að vinnsluaðilinn aðhafist ekkert nema samkvæmt fyrirmælum ábyrgðaraðila. Vinnsluaðilinn ætti að taka tillit til meginreglunnar um innbyggða og sjálfgfna persónuvernd.
- 56) Til þess að sýna fram á að farið sé að þessari tilskipun ætti ábyrgðaraðilinn eða vinnsluaðilinn að halda skrár um alla flokka vinnsluadgerða sem eru á hans ábyrgð. Hverjum ábyrgðaraðila og vinnsluaðila ætti að vera skylt að vinna með eftirlitsyfirvaldi og gera þessar skrár, að fenginni beiðni, aðgengilegar eftirlitsyfirvaldinu svo að þær megi nýta í þágu eftirlits með þessum vinnsluadgerðum. Ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili sem vinnur persónuupplýsingarnar í vinnslukerfi sem ekki er sjálfvirkt ætti að hafa yfir að ráða skilvirkum aðferðum til að sýna fram á lögmæti vinnslunnar, til að gera eigið eftirlit mögulegt og til að tryggja heilleika upplýsinga og öryggi þeirra, t.d. aðgerðaskrár eða annað form skráa.
- 57) Halda ætti aðgerðaskrár yfir a.m.k. aðgerðir í sjálfvirkum vinnslukerfum, s.s. söfnun, breytingu, skoðun, afhendingu, þ.m.t. miðlun, samkeyrslu eða eyðingu. Deili á einstaklingnum, sem skoðaði persónuupplýsingar eða miðlaði þeim, ætti að færa í aðgerðaskrá og af þeim ætti að vera unnt að finna rökstuðning fyrir vinnsluadgerðum. Einungis ætti að nota aðgerðaskrár til að sannprófa lögmæti vinnslunnar, vegna eigin eftirlits, til að tryggja heilleika og öryggi upplýsinganna og við meðferð sakamála. Eigið eftirlit tekur einnig til innri agamála lögbærra yfirvalda.
- 58) Ábyrgðaraðili ætti að annast mat á áhrifum á persónuvernd þegar líklegt er að vinnsluadgerðir leiði af sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi skráðra einstaklinga vegna eðlis þeirra, umfangs eða tilgangs, sem ætti einkum að taka til ráðstafana, verndarráðstafana og fyrirkomulags sem ætlað er að tryggja vernd persónuupplýsinga og til að sýna fram á að farið sé að þessari tilskipun. Mat á áhrifum ætti að taka til viðkomandi kerfa og ferla vinnsluadgerða en ekki einstakra tilvika.

- 59) Til þess að tryggja öfluga vernd réttinda og frelsis skráðra einstaklinga ætti ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili að hafa samráð við eftirlitsyfirvaldið í tilteknum málum áður en vinnslan fer fram.
- 60) Til þess að viðhalda öryggi og koma í veg fyrir vinnslu, sem brýtur í bága við þessa tilskipun, ætti ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili að meta þá áhættu sem fylgir vinnslunni og gera ráðstafanir til að draga úr slíkri áhættu, s.s. með dulkóðun. Þessar ráðstafanir ættu að tryggja viðunandi öryggisstig, þ.m.t. trúnað, með tilliti til nýjustu tækni og kostnaðar við framkvæmd í tengslum við áhættu og eðli persónuupplýsinganna sem á að vernda. Við mat á áhættu fyrir gagnaöryggi ætti að líta til áhættu sem fylgir vinnslu persónuupplýsinga, s.s. óviljandi eða ólögætrar eyðingar persónuupplýsinga, sem eru sendar, varðveittar eða unnar á annan hátt, eða að þær glatist, breytist, verði birtar eða aðgangur veittur að þeim í leyfisleysi, sem kann einkum að leiða til efnislegs tjóns, eignatjóns eða óefnislegs tjóns. Ábyrgðaraðili og vinnsluaðili ættu að tryggja að vinnsla persónuupplýsinga sé ekki í höndum einstaklinga sem ekki hafa til þess heimild.
- 61) Öryggisbrestur við meðferð persónuupplýsinga getur, ef ekki er brugðist við honum á réttan hátt og tímanlega, valdið einstaklingum efnislegu tjóni, eignatjóni eða óefnislegu tjóni, s.s. missi yfirráða yfir persónuupplýsingum um sig eða takmörkun réttinda þeirra, mismunun, auðkennisþjófnaði eða svikum, fjárhagstjóni, að notkun gerviauðkenna sé aflétt í leyfisleysi, skaða á orðstír, töpuðum trúnaði um persónuupplýsingar sem njóta verndar samkvæmt þagnarskyldu eða öðru umtalsverðu efnahagslegu eða félagslegu óhagræði fyrir viðkomandi einstakling. Af þeim sökum ætti ábyrgðaraðilinn, um leið og hann verður þess áskynja að öryggisbrestur hafi orðið við meðferð persónuupplýsinga, að tilkynna eftirlitsyfirvaldinu um hann án ótilhlýðilegrar tafar og, ef mögulegt er, eigi síðar en 72 klst. eftir að hann verður brestsins var nema ábyrgðaraðilinn geti sýnt fram á, í samræmi við meginregluna um ábyrgðarskyldu, að ekki sé líklegt að viðkomandi öryggisbrestur leiði af sér áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga. Ef ekki er hægt að tilkynna slíkt innan 72 klst. ættu ástæður tafarinnar að fylgja tilkynningunni og veita má upplýsingar í áföngum án ástæðulausrar frekari tafar.
- 62) Tilkynna ætti einstaklingum um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga án ótilhlýðilegrar tafar ef líklegt má telja að bresturinn leiði af sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga og gefa viðkomandi þannig færi á að gera nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Í tilkynningunni ætti að koma fram eðli öryggisbrestsins við meðferð persónuupplýsinga, auk tilmæla til viðkomandi einstaklings um að draga úr mögulegum skaðlegum áhrifum. Tilkynningar til skráðra einstaklinga ætti að senda eins fljótt og mögulegt er, í nánu samstarfi við eftirlitsyfirvaldið, og í samræmi við leiðbeiningar frá því sjálfu eða öðrum viðeigandi yfirvöldum. Þörf á að draga úr bráðri hættu á tjóni kallar eftir skjóttum samskiptum við skráða einstaklinga en þörf á að grípa til viðeigandi ráðstafana gagnvart áframhaldandi eða sambærilegum öryggisbrestum við meðferð upplýsinga kann að réttlæta að meiri tími fari í samskipti. Ef ekki er hægt að komast hjá því að hindra opinbera eða lagalega rannsókn, athugun eða málsmeðferð, hindra, koma upp um, rannsaka eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, vernda almannaoöryggi, þjóðaröryggi eða réttindi og frelsi annarra með því að fresta því að draga sendingu tilkynningar eða takmarka tilkynningar til hlutaðeigandi einstaklings um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga má í undantekningartilvikum sleppa slíkum tilkynningum.
- 63) Ábyrgðaraðilinn ætti að tilnefna einstakling sem myndi aðstoða hann við eftirlit með því að ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, sé fylgt á innri vettvangi nema þegar aðildarríki ákveður að undanskilja dómstóla og önnur óháð dómsyfirlögd þegar þau fara með dómsvald sitt. Sá einstaklingur gæti verið starfsmaður ábyrgðaraðila sem fengið

hefur sérstaka þjálfun í lögum og venju er varða persónuvernd til þess að öðlast sérþekkingu á því sviði. Ákvarða ætti nauðsynlega sérþekkingu einkum út frá þeirri gagnavinnslu sem framkvæmd er og þeirri vernd sem nauðsynleg er vegna þeirra persónuupplýsinga sem ábyrgðaraðili vinnur. Hann getur sinnt verkefnum sínum í fullu starfi eða hlutastarfi. Margir ábyrgðaraðilar geta í sameiningu tilnefnt persónuverndarfulltrúa með hliðsjón af stjórnskipulagi sínu og stærð, t.d. þegar um er að ræða sameiginleg úrræði í miðlægum einingum. Einnig má tilnefna þann einstakling í mismunandi stöður innan stofnunar viðkomandi ábyrgðaraðila. Sá einstaklingur ætti að hjálpa ábyrgðaraðilanum og starfsfólkinu við vinnslu persónuupplýsinga með því að veita þeim upplýsingar og ráð um hvernig uppfylla á skyldur viðvíkjandi viðeigandi vernd persónuupplýsinga. Slíkir gagnaverndarfulltrúar ættu að vera í stöðu til að sinna skyldustörfum sínum og verkefnum með óháðum hætti í samræmi við lög aðildarríkis.

- 64) Aðildarríki ættu að tryggja að miðlun upplýsinga til þriðja lands eða alþjóðastofnunar fari einungis fram ef það nauðsynlegt er til þess að koma í veg fyrir, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn eða koma í veg fyrir ógnir við almannaoýruggi, og að ábyrgðaraðili í þriðja landi eða alþjóðastofnun sé lögbært yfirvald í skilningi þessarar tilskipunar. Einungis lögbær yfirvöld, sem koma fram sem ábyrgðaraðilar, ættu að miðla upplýsingum nema þegar vinnsluáðilar hafa skýr fyrirmæli um að annast miðlunina fyrir hönd ábyrgðaraðila. Slík miðlun getur átt sér stað í tilvikum þar sem framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að viðkomandi þriðja land eða alþjóðastofnun tryggi fullnægjandi vernd, að viðeigandi verndarráðstafanir hafi verið gerðar eða undanþágur vegna tiltekinna aðstæðna eigi við. Þegar persónuupplýsingum er miðlað frá Sambandinu til ábyrgðaraðila, vinnsluáðila eða annarra viðtakenda í þriðju löndum eða hjá alþjóðastofnunum ætti það ekki að grafa undan þeirri vernd einstaklinga í Sambandinu sem kveðið er á um í þessari tilskipun, þ.m.t. við framsendingu persónuupplýsinga frá þriðja landinu eða alþjóðastofnuninni til ábyrgðaraðila eða vinnsluáðila í sama eða öðru þriðja landi eða hjá annarri alþjóðastofnun.
- 65) Þegar persónuupplýsingum er miðlað frá aðildarríki til þriðju landa eða alþjóðastofnana ætti slík miðlun að jafnaði einungis að fara fram þegar aðildarríkið, sem gögnin eru fengin frá, hefur heimilað miðlun þeirra. Í þágu skilvirkrar löggæslusamvinnu er nauðsynlegt, þegar ógn við almannaoýruggi í aðildarríki eða í þriðja landi eða við grundvallarhagsmunum aðildarríkis er svo bráð að ógerlegt er að afla fyrirframheimildar í tæka tíð, að lögbært yfirvald geti miðlað viðeigandi persónuupplýsingum til hlutaðeigandi þriðja lands eða alþjóðastofnunar án slíkrar fyrirframheimildar. Aðildarríki ættu að setja fram ákvæði um tilkynningu hvers kyns sértækra skilyrða varðandi miðlun upplýsinganna til þriðju landa og alþjóðastofnana. Framsendingar persónuupplýsinga ættu að vera háðar fyrirframheimild frá lögbæra yfirvaldinu sem sá um miðlun þeirra í upphafi. Þegar tekin er ákvörðun um beiðni um heimild til framsendingar ætti lögbæra yfirvaldið, sem sá um upphaflegu miðlunina, að taka tilhlýðilegt tillit til allra viðeigandi þátta, m.a. til þess hversu alvarlegt afbrotið er, þeirra sérstöku skilyrða sem giltu um upphaflega miðlun gagnanna og í hvaða tilgangi þeim var miðlað, eðlis þess að fullnægja refsiviðurlögum og skilyrða fyrir því, og til verndarstigs persónuupplýsinga í þriðja landinu eða hjá alþjóðastofnuninni sem fá persónuupplýsingarnar framsendar til sín. Lögbæra yfirvaldið, sem sá um upphaflegu miðlunina, ætti einnig að geta sett sérstök skilyrði fyrir framsendingunni. Lýsa má þessum sérstöku skilyrðum t.d. í meðhöndlunarkóðum.
- 66) Framkvæmdastjórnin ætti að geta ákveðið, þannig að gild hafi alls staðar í Sambandinu, að tiltekin þriðju lönd, yfirráðasvæði eða einn eða fleiri tilgreindir geirar innan þriðja lands eða alþjóðastofnunar veiti fullnægjandi persónuvernd og þannig skapað réttarvissu og einsleitni í öllu Sambandinu að því er varðar þriðju lönd eða alþjóðastofnanir sem talin eru veita slíka

vernd. Í slíkum tilvikum ætti miðlun persónuupplýsinga til þessara landa að geta farið fram án þess að nauðsynlegt sé að fá til þess sérstaka heimild nema þegar annað aðildarríki, sem upplýsingarnar fengust frá, verði að veita heimild fyrir miðluninni.

- 67) Við mat framkvæmdastjórnarinnar á þriðja landi eða á yfirráðasvæði eða tilgreindum geira innan þriðja lands ætti hún, í samræmi við þau grundvallargildi sem Sambandið er byggt á, einkum vernd mannréttinda, að taka tillit til þess hvernig viðkomandi þriðja land virðir grunnreglur réttarríkisins, tryggir aðgang að réttarkerfinu og fer að alþjóðlegum reglum og viðmiðunum um mannréttindi, og til almennra laga og sérlaga, m.a. löggjafar um almannaöryggi, landvarnir og öryggi ríkisins, auk allsherjarreglu og refsiréttar. Við samþykkt ákvörðunar um það hvort vernd sé fullnægjandi að því er varðar yfirráðasvæði eða tilgreindan geira innan þriðja lands ætti að taka tillit til skýrra og hlutlægra viðmiðana, s.s. tiltekinna vinnsluáðgerða og gildissviðs viðkomandi lagareglna og löggjafar sem eru í gildi í þriðja landinu. Þriðja landið ætti að ábyrgjast að tryggð sé fullnægjandi vernd sem er í meginatriðum sambærileg þeirri sem er tryggð í Sambandinu, einkum þegar vinnsla gagna fer fram í einum eða fleiri tilgreindum geirum. Þriðja landið ætti einkum að tryggja skilvirkt og sjálfstætt eftirlit með persónuvernd og móta verklag vegna samstarfs við persónuverndaryfirvöld í aðildarríkjunum og skráðir einstaklingar ættu að njóta skilvirkra og framfylgjanlegra réttinda og geta leitað réttar síns fyrir stjórnisýslufirvaldi og dómstólum með skilvirkum hætti.
- 68) Auk alþjóðlegra skuldbindinga, sem þriðja landið eða alþjóðastofnun hefur gengist undir, ætti framkvæmdastjórnin að taka tillit til skuldbindinga sem leiðir af þátttöku þriðja landsins eða alþjóðastofnunarinnar í marghliða eða svæðisbundnum kerfum, einkum í tengslum við vernd persónuupplýsinga, svo og framkvæmdar slíkra skuldbindinga. Einkum ætti að taka tillit til aðildar þriðja lands að samningi Evrópuráðsins frá 28. janúar 1981 um vernd einstaklinga varðandi vélræna vinnslu persónuupplýsinga og viðbótarbókunar við hann. Framkvæmdastjórnin ætti að hafa samráð við Evrópska persónuverndarráðið, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2016/679 („persónuverndarráðið“), þegar hún metur verndarstig í þriðju löndum eða hjá alþjóðastofnunum. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að taka tillit til sérhverrar viðkomandi ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar um fullnægjandi vernd sem er samþykkt í samræmi við 45. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679.
- 69) Framkvæmdastjórnin ætti að fylgjast með framkvæmd ákvarðana um umfang verndar í þriðja landi, á yfirráðasvæði eða í tilgreindum geira innan þriðja lands eða hjá alþjóðastofnun. Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir um hvort vernd sé fullnægjandi ætti hún að sjá til þess að fyrir hendi sé fyrirkomulag vegna reglubundinnar endurskoðunar á framkvæmd þeirra. Þessi reglubundna endurskoðun ætti að fara fram í samráði við hlutaðeigandi þriðja land eða alþjóðastofnun og að teknu tilliti til viðeigandi þróunar í þriðja landinu eða hjá alþjóðastofnuninni.
- 70) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að geta staðfest að þriðja land, yfirráðasvæði eða tilgreindur geiri í þriðja landi eða alþjóðastofnun tryggi ekki lengur fullnægjandi persónuvernd. Af þessum sökum ætti að banna miðlun persónuupplýsinga til þessa þriðja lands eða alþjóðastofnunar nema fullnægt sé kröfum þessarar tilskipunar um miðlun með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir og undanþágur vegna sérstakra aðstæðna. Gera ætti ráð fyrir verklagsreglum um samráð milli framkvæmdastjórnarinnar og umræddra þriðju landa eða alþjóðastofnana. Framkvæmdastjórnin ætti að tilkynna þriðja landinu eða alþjóðastofnuninni tímanlega um ástæðurnar og hefja viðræður við það eða hana til þess að ráða bót á ástandinu.
- 71) Miðlun, sem ekki byggist á slíkri ákvörðun um að vernd sé fullnægjandi, ætti því aðeins að vera heimil að kveðið hafi verið á um viðeigandi verndarráðstafanir í lagalega bindandi

gerningi sem tryggir vernd persónuupplýsinga eða að ábyrgðaraðili hafi kannað allar aðstæður er varða miðlun upplýsinganna og telji, á grundvelli þess mats, að viðeigandi verndarráðstafanir að því er varðar vernd persónuupplýsinga séu fyrir hendi. Slíkir lagalega bindandi gerningar gætu t.a.m. verið lagalega bindandi tvíhliða samningar, sem aðildarríkin hafa gert og tekið upp í réttarkerfi sitt og sem skráðir einstaklingar þeirra gætu framfylgt, sem tryggja að farið sé að kröfum um persónuvernd og að réttindi skráðra einstaklinga séu virt, m.a. að hægt sé að leita réttar síns fyrir stjórnsluyfirvaldi eða dómstólum með skilvirkum hætti. Ábyrgðaraðili ætti, við mat á öllum aðstæðum sem tengjast miðlun upplýsinganna, að geta tekið mið af samstarfssamningum sem gerðir hafa verið milli Evrópsku lögregluskrifstofunnar (Europol) eða Evrópsku réttaraðstoðarinnar (Eurojust) og þriðju landa sem heimila skipti á persónuupplýsingum. Ábyrgðaraðilinn ætti einnig að geta tekið mið af þeirri staðreynd að miðlun persónuupplýsinga mun verða háð trúnaðarskyldum og meginreglunni um sértæki (e. principle of specificity), sem tryggir þar með að upplýsingarnar verði ekki unnar í öðrum tilgangi en þeim sem lá að baki miðlun þeirra. Auk þess ætti ábyrgðaraðilinn að taka mið af því að persónuupplýsingarnar verði ekki notaðar til að fara fram á, kveða upp eða framkvæma dauðarefsingu eða aðra grimmilega og ómannúðlega meðferð. Þótt þessi skilyrði gætu talist viðeigandi verndarráðstafanir til að heimila miðlun upplýsinga ætti ábyrgðaraðilinn að geta krafist frekari verndarráðstafana.

72)Ef engin ákvörðun um að vernd sé fullnægjandi liggur fyrir eða engar viðeigandi verndarráðstafanir eru fyrir hendi ætti miðlun eða flokkur miðlana einungis að fara fram í sérstökum tilvikum ef nauðsyn krefur til að vernda brýna hagsmuni skráða einstaklingsins eða annars einstaklings eða til að vernda lögmæta hagsmuni skráða einstaklingsins, ef kveðið er á um það í lögum aðildarríkisins sem miðlar persónuupplýsingunum, til að koma í veg fyrir bráða og alvarlega ógn við almannaoýruggi í aðildarríkinu eða í þriðja landi, í einstöku tilviki til þess að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoýruggi eða, í einstöku tilviki, til að unnt sé að stofna, nýta eða verja réttarkröfur. Þessar undanþágur ætti að túlka þröngt og ekki ætti að heimila tíða, umfangsmikla og kerfislæga miðlun persónuupplýsinga eða miðlun upplýsinga í miklum mæli heldur takmarka hana við algjörlega nauðsynlegar upplýsingar. Skrá ætti slíka miðlun og gera skráninguna aðgengilega eftirlitsyfirvaldinu að beiðni þess til að unnt sé að fylgjast með lögmæti miðlunarinnar.

73)Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna beita gildandi tvíhliða eða marghliða alþjóðasamningum, sem gerðir hafa verið við þriðju lönd á sviði dómsmálasamstarfs í sakamállum og lögreglusamvinnu, þegar þau skiptast á viðeigandi upplýsingum sem gerir þeim kleift að sinna þeim verkefnum sem þeim eru falin samkvæmt lögum. Að jafnaði fer þetta fram fyrir milligöngu eða a.m.k. í samstarfi við þau yfirvöld í viðkomandi þriðju löndum sem eru lögbær að því er þessa tilskipun varðar, stundum jafnvel þótt enginn tvíhliða eða marghliða alþjóðasamningur sé fyrir hendi. Í sérstökum tilvikum kunna þó hefðbundnar málsmeðferðarreglur, sem krefjast þess að haft sé samband við slíkt yfirvald í þriðja landinu, að vera óskilvirkar eða ekki við hæfi, einkum vegna þess að ekki var unnt að miðla upplýsingum í tæka tíð eða vegna þess að yfirvaldið í þriðja landinu virðir ekki grunnreglur réttarríkisins eða alþjóðlegar reglur og viðmiðanir um mannréttindi, og því gætu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ákveðið að miðla persónuupplýsingum beint til viðtakenda með staðfestu í þessum þriðju löndum. Þetta gæti átt við þegar fyrir liggur brýn þörf á að miðla persónuupplýsingum til að bjarga lífi manneskju sem á það á hættu að verða fórnarlamb afbrots eða til þess að koma í veg fyrir yfirvofandi hættu á að afbrot verði framið, þ.m.t. hryðjuverk. Jafnvel þótt slík miðlun upplýsinga milli lögbærra yfirvalda og viðtakenda með staðfestu í þriðju löndum ætti einungis að eiga sér stað í sérstökum tilvikum ætti þessi

tilskipun að kveða á um skilyrði varðandi setningu reglna um slík tilvik. Slík ákvæði ættu ekki að teljast undanþágur frá gildandi tvíhliða eða marghliða alþjóðasamningum á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu. Þessar reglur ættu að gilda til viðbótar við aðrar reglur þessarar tilskipunar, einkum reglur um lögmæti vinnslu og V. kafla.

- 74) Þegar persónuupplýsingar fara yfir landamæri getur það leitt til aukinnar áhættu fyrir getu einstaklinga til að neyta réttar síns til persónuverndar í því skyni að verja sig gegn ólögmætri notkun eða birtingu umræddra upplýsinga. Jafnframt geta eftirlitsyfirvöld komist að þeirri niðurstöðu að þau geti ekki fylgt eftir kvörtunum eða sinnt rannsóknnum í tengslum við starfsemi utan landamæra sinna. Ófullnægjandi valdheimildir til forvarna eða úrbóta og misræmi milli lagareglna geta líka staðið í vegi fyrir viðleitni þeirra til að vinna saman yfir landamæri. Þess vegna þarf að hvetja til nánara samstarfs meðal eftirlitsyfirvalda á sviði persónuverndar til að hjálpa þeim við að skiptast á upplýsingum við erlenda mótaðila sína.
- 75) Þýðingarmikill þáttur í vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga þeirra felst í því að koma á fót eftirlitsyfirvöldum í aðildarríkjunum sem geta gegnt störfum sínum algerlega óháð öðrum. Eftirlitsyfirvöldin ættu að hafa eftirlit með beitingu ákvæðanna sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun og stuðla að samræmdri framkvæmd hennar í öllu Sambandinu, til að vernda einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga um þá. Í því skyni ættu eftirlitsyfirvöldin að hafa samstarf sín í milli og við framkvæmdastjórnina.
- 76) Aðildarríkjum er heimilt að fela eftirlitsyfirvaldi, sem þegar hefur verið komið á fót samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679, ábyrgð á verkefnum innlendra eftirlitsyfirvalda sem komið verður á fót samkvæmt þessari tilskipun.
- 77) Aðildarríkjunum ætti að vera heimilt að koma á fót fleiri en einu eftirlitsyfirvaldi til að endurspegla stjórnskipan sína, stjórnunarhætti og skipulag stjórnsýslu. Sérhvert eftirlitsyfirvald ætti að hafa yfir að ráða því fjármagni, þeim mannauði, húsakosti og innviðum sem nauðsynleg eru til að þau geti sinnt verkefnum sínum með skilvirkum hætti, þ.m.t. þeim verkefnum sem lúta að gagnkvæmri aðstoð og samvinnu við önnur eftirlitsyfirvöld alls staðar í Sambandinu. Sérhvert eftirlitsyfirvald ætti að hafa sérstaka, opinbera árlega fjárhagsáætlun sem getur verið hluti af heildarfjárlögum fylkisins eða ríkisins.
- 78) Eftirlitsyfirvöld ættu að hlíta óháðum eftirlits- eða vöktunarkerfum í tengslum við útgjöld sín að því tilskildu að slík fjármálastjórn hafi ekki áhrif á sjálfstæði þeirra.
- 79) Mæla ætti fyrir um almenn skilyrði fyrir fulltrúa eftirlitsyfirvaldsins í lögum aðildarríkis og í þeim ætti einkum að kveða á um að þing, ríkisstjórn eða þjóðhöfðingjar aðildarríkisins skipi þessa fulltrúa á grundvelli gagnsærrar málsmeðferðar, að fenginni tillögu ríkisstjórnarinnar, ráðherra hennar, þingsins eða þingdeildar, eða að sjálfstæðum aðila sé falið það verkefni samkvæmt lögum aðildarríkis. Til þess að tryggja sjálfstæði eftirlitsyfirvaldsins ættu fulltrúarnir að koma fram af heilindum, ekki aðhafast neitt það sem er ósamrýmanlegt skyldum þeirra og ekki stunda önnur launuð eða ólaunuð ósamrýmanleg störf á skipunartíma sínum. Til að tryggja sjálfstæði eftirlitsyfirvaldsins ætti það sjálft að velja starfslið sitt en að valinu má koma óháður aðili sem falið er verkið samkvæmt lögum aðildarríkis.
- 80) Enda þótt þessi tilskipun gildi einnig um starfsemi landsdómstóla og annarra dómsmálayfirvalda ætti valdsvið eftirlitsyfirvalda ekki að ná til vinnslu dómstóla á persónuupplýsingum þegar þeir fara með dómsvald sitt, til þess að standa vörð um óhæði dómara við framkvæmd verkefna sinna á sviði dómsmála. Þessi undanþága ætti að takmarkast við starfsemi dómstóla í dómsmálum en ekki eiga við um aðra starfsemi sem dómarar kunna að koma að í samræmi við lög aðildarríkis. Aðildarríkin ættu einnig að geta

kveðið á um að valdsvið eftirlitsyfirvaldsins nái ekki yfir vinnslu annarra sjálfstæðra dómsmálayfirvalda á persónuupplýsingum þegar þau fara með dómvald sitt, t.d. skrifstofu saksóknara. Hvað sem öðru líður er ávallt sjálfstætt eftirlit með því að dómstólar og önnur sjálfstæð dómsmálayfirvöld fylgi reglum þessarar tilskipunar í samræmi við 3. mgr. 8. gr. sáttmálans um grundvallarréttindi.

- 81) Sérhvert eftirlitsyfirvald ætti að fjalla um kvartanir sem skráðir einstaklingar leggja fram og rannsaka málið eða senda það áfram til lögbærs eftirlitsyfirvalds. Rannsókn á kvörtun ætti að fara fram, með fyrirvara um endurskoðun dómstóla, að því marki sem við á í hverju tilviki. Eftirlitsyfirvaldið ætti að tilkynna hinum skráða um framvindu og niðurstöðu kvörtunarinnar innan hæfilegs tíma. Ef þörf er á frekari rannsókn málsins eða samræmingu við annað eftirlitsyfirvald ætti að veita hinum skráða upplýsingar um stöðu málsins.
- 82) Til þess að tryggja skilvirkt, áreiðanlegt og samræmt eftirlit með því að farið sé að þessari tilskipun og að henni sé framfylgt í öllu Sambandinu samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, eins og Dómstóllinn túlkar hana, ættu eftirlitsyfirvöld að hafa í hverju aðildarríki á hendi sömu verkefni og sömu valdheimildir til að hlutast til um mál með skilvirkum hætti, þ.m.t. heimildir til rannsókna, heimildir til úrbóta og ráðgjafarheimildir sem nauðsynlegar eru til að framkvæma verkefni þeirra. Þó ættu þessar heimildir ekki hafa áhrif á sértækar reglur sem gilda um meðferð sakamála, þ.m.t. rannsókn og saksókn fyrir refsiverð brot, eða sjálfstæði dómskerfisins. Án þess að það hafi áhrif á valdheimildir yfirvalda sem fara með ákærvald samkvæmt lögum aðildarríkis ættu eftirlitsyfirvöld einnig að hafa valdheimildir til að vekja athygli dómsyfirvalda á brotum gegn þessari tilskipun og fara með mál fyrir dóm. Valdheimildum eftirlitsyfirvalda ætti að beita í samræmi við viðeigandi réttarfarsreglur sem settar eru fram í lögum Sambandsins og lögum aðildarríkis, af óhlutdrægni og sanngirni og innan hæfilegs tíma. Einkum ætti sérhver ráðstöfun að vera viðeigandi, nauðsynleg og hófleg til að tryggja að farið sé að þessari tilskipun, með hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig, virða rétt hvers aðila til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri áður en gripið er til einhverrar þeirrar ráðstöfunar sem væri honum í óhag og þannig útfærð að komist sá hjá óhóflegum kostnaði og óþægindum fyrir viðkomandi einstakling. Rannsóknarheimildum að því er varðar aðgang að athafnasvæði ætti að beita í samræmi við sérstakar kröfur í réttarfarslögum aðildarríkisins, s.s. kröfuna um að afla fyrirframheimildar dómsmálayfirvalda. Þegar tekin er lagalega bindandi ákvörðun getur það haft í för með sér endurskoðun dómstóla í aðildarríki eftirlitsyfirvaldsins sem samþykkti ákvörðunina.
- 83) Eftirlitsyfirvöld ættu að aðstoða hvert annað við framkvæmd verkefna sinna og láta í té gagnkvæma aðstoð til að tryggja samræmda beitingu og framfylgd ákvæða sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun.
- 84) Persónuverndarráðið ætti að stuðla að samræmdri beitingu þessarar tilskipunar í öllu Sambandinu, m.a. með ráðgjöf til framkvæmdastjórnarinnar og með því að ýta undir samstarf eftirlitsyfirvalda í Sambandinu.
- 85) Sérhver skráður einstaklingur ætti að eiga rétt á að leggja fram kvörtun hjá einu eftirlitsyfirvaldi og hafa rétt til skilvirks réttarúrræðis í samræmi við 47. gr. sáttmálans um grundvallarréttindi ef hann telur að brotið sé á réttindum hans samkvæmt ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun eða ef eftirlitsyfirvald sinnir ekki kvörtun, hafnar kvörtun að hluta til eða að öllu leyti eða vísar henni frá eða grípur ekki til aðgerða þar sem aðgerða er þörf til að vernda réttindi hans. Rannsókn á kvörtun ætti að fara fram, með fyrirvara um endurskoðun dómstóla, að því marki sem við á í hverju tilviki. Lögbæra eftirlitsyfirvaldið ætti að tilkynna hinum skráða um framvindu og niðurstöðu kvörtunarinnar innan hæfilegs tíma. Ef þörf er á frekari rannsókn málsins eða samræmingu við annað

eftirlitsyfirvald ætti að veita hinum skráða í millitíðinni upplýsingar um stöðu málsins. Til að auðvelda framlagningu kvartana ætti hvert eftirlitsyfirvald að gera ráðstafanir á borð við að bjóða upp á kvörtunareyðublað, sem einnig má fylla út rafrænt, án þess þó að útiloka aðra samskiptamöguleika.

- 86) Sérhver einstaklingur eða lögaðili ætti að hafa aðgang að skilvirku réttarúræði fyrir lögbærum innlendum dómstóli að því er varðar ákvörðun eftirlitsyfirvalds sem hefur réttaráhrif gagnvart honum. Slík ákvörðun varðar einkum beitingu eftirlitsyfirvalds á rannsóknarheimildum, valdheimildum til að mæla fyrir um ráðstafanir til úrbóta og leyfisveitingarheimildum sínum eða frávisun eða höfnun kvartana. Þó nær sá réttur ekki til annarra ráðstafana eftirlitsyfirvalda sem eru ekki lagalega bindandi, s.s. álitserða eða ráðgjafar eftirlitsyfirvaldsins. Höfða ætti mál gegn eftirlitsyfirvaldi fyrir dómstólum aðildarríkisins þar sem eftirlitsyfirvaldið hefur staðfestu og reka það í samræmi við lög þess aðildarríkis. Þessir dómstólar ættu að fara með fulla lögsögu, m.a. til að rannsaka öll álitamál varðandi staðreyndir eða lög viðkomandi deiluefninu sem þeir hafa fengið til meðferðar.
- 87) Telji skráður einstaklingur að brotið hafi verið á réttindum sínum samkvæmt þessari tilskipun ætti hann að hafa rétt til að veita aðila, sem hefur það að markmiði að vernda réttindi og hagsmuni skráðra einstaklinga í tengslum við vernd persónuupplýsinga þeirra og er stofnaður í samræmi við lög aðildarríkis, umboð til að leggja fram kvörtun fyrir sína hönd hjá eftirlitsyfirvaldi og nýta réttinn til réttarúræðis. Réttur skráðra einstaklinga til fyrirsvars ætti ekki að hafa áhrif á réttarfarslög aðildarríkis en samkvæmt þeim kann þess að vera krafist að lögmaður komi fram fyrir hönd skráðra einstaklinga, eins og skilgreint er í tilskipun ráðsins 77/249/EBE ⁽¹⁰⁾, fyrir landsdómstólum.
- 88) Ábyrgðaraðili eða annað lögbært yfirvald samkvæmt lögum aðildarríkis ætti að bæta tjón sem einstaklingur verður fyrir vegna vinnslu sem brýtur í bága við ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Hugtakið tjón ætti að túlka vítt í ljósi dómaframkvæmdar Dómstólsins á þann hátt að endurspegli að fullu markmið þessarar tilskipunar. Þetta hefur ekki áhrif á neinar skaðabótakröfur vegna brota á öðrum reglum Sambandslaga eða laga aðildarríkis. Þegar vísað er til vinnslu, sem er ólögmat eða brýtur í bága við ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, tekur það einnig til vinnslu sem brýtur í bága við framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þessari tilskipun. Skráðir einstaklingar ættu að fá fullar skaðabætur fyrir það tjón sem þeir verða fyrir.
- 89) Beita ætti viðurlögum gagnvart hverjum þeim einstaklingi eða lögaðila sem brýtur í bága við þessa tilskipun, hvort sem hann heyrir undir einkarétt eða opinberan rétt. Aðildarríki ættu að tryggja að viðurlögin séu skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og hafi varnaðaráhrif og ættu að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá til þess að þeim sé komið til framkvæmda.
- 90) Til að tryggja samræmd skilyrði vegna framkvæmdar þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald að því er varðar fullnægjandi vernd sem þriðja land, yfirráðasvæði eða tilgreindur geiri innan þess þriðja lands eða alþjóðastofnun veitir og að því er varðar snið og aðferðir við gagnkvæma aðstoð og fyrirkomulag við upplýsingaskipti með rafrænum hætti milli eftirlitsyfirvalda og milli eftirlitsyfirvalda og persónuverndarráðsins. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- 91) Beita ætti rannsóknarmálsmeðferðinni við samþykkt framkvæmdargerða um fullnægjandi vernd sem þriðja land, yfirráðasvæði eða tilgreindur geiri innan þriðja lands eða alþjóðastofnun veitir og um snið og aðferðir við gagnkvæma aðstoð og fyrirkomulag við upplýsingaskipti með rafrænum aðferðum milli eftirlitsyfirvalda og milli eftirlitsyfirvalda og persónuverndarráðsins, að því tilskildu að um almennar gerðir sé að ræða.

- 92) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja framkvæmdargerðir sem taka gildi þegar í stað í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum er varða þriðja land, yfirráðasvæði eða tilgreindan geira innan þriðja lands eða alþjóðastofnun sem tryggir ekki lengur fullnægjandi vernd og ef brýna nauðsyn ber til.
- 93) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að vernda grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga og einkum rétt þeirra til verndar persónuupplýsingum og að tryggja frjáls skipti á persónuupplýsingum innan Sambandsins, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 94) Sértek ákvæði gerða Sambandsins á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu, sem samþykkt voru fyrir samþykkt þessarar tilskipunar og fjalla um vinnslu persónuupplýsinga milli aðildarríkja eða aðgang tilnefndra yfirvalda aðildarríkja að upplýsingakerfum sem komið er á fót samkvæmt sáttmálunum, ættu að haldast óbreytt, s.s. sértæku ákvæðin um vernd persónuupplýsinga sem gilda samkvæmt tilskipun ráðsins 2008/615/DIM ⁽¹²⁾, eða 23. gr. samningsins um gagnkvæma réttaraðstoð í sakamálum milli aðildarríkja Evrópusambandsins ⁽¹³⁾. Þar eð þess er krafist í 8. gr. sáttmálans um grundvallarréttindi og í 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að grundvallarrétturinn til verndar persónuupplýsingum skuli tryggður með samræmdum hætti alls staðar í Sambandinu ætti framkvæmdastjórnin að meta stöðuna með hliðsjón af tengslum milli þessarar tilskipunar og gerða, sem samþykktar voru fyrir samþykkt þessarar tilskipunar og fjalla um vinnslu persónuupplýsinga milli aðildarríkja eða aðgang tilnefndra yfirvalda aðildarríkja að upplýsingakerfum sem komið er á fót samkvæmt sáttmálunum, til að meta hvort samræma þurfi þessi sértæku ákvæði þessari tilskipun. Þar sem við á ætti framkvæmdastjórnin að leggja fram tillögur í því skyni að tryggja samræmdar lagareglur varðandi vinnslu persónuupplýsinga.
- 95) Til að tryggja heildstæða og samræmda vernd persónuupplýsinga í Sambandinu ættu alþjóðasamningar, sem aðildarríkin gerðu fyrir gildistöku þessarar tilskipunar og samrýmast viðeigandi lögum Sambandsins sem eru í gildi fyrir þann dag, að gilda áfram uns þeim er breytt, þeir eru leystir af hólmi eða afturkallaðir.
- 96) Frestur aðildarríkjanna til að lögleiða þessa tilskipun ætti að vera allt að tvö ár frá gildistöku hennar. Vinnslu, sem er þegar hafin á þeim degi, ætti að færa til samræmis við þessa tilskipun innan tveggja ára frá gildistöku hennar. Ef slík vinnsla samrýmist lögum Sambandsins, sem eru í gildi fyrir gildistöku þessarar tilskipunar, ættu kröfur tilskipunarinnar um fyrirframsamráð við eftirlitsyfirvaldið þó ekki að gilda um vinnsluáðgerðir sem þegar eru hafnar á þeim degi enda þarf að uppfylla þær kröfur, eðli þeirra samkvæmt, áður en vinnslan hefst. Nýti aðildarríki sér lengra framkvæmdartímabilið, sem rennur út sjö árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar, til að uppfylla kröfur um aðgerðaskráningu fyrir sjálfvirk vinnslukerfi, sem sett voru upp fyrir þann dag, ætti ábyrgðaraðili eða vinnsluadili að ráða yfir skilvirkum aðferðum svo að hann geti sýnt fram á lögmæti vinnslunnar, tekið upp eigið eftirlit og tryggt heilleika gagna og öryggi þeirra, t.d. aðgerðaskráa eða annarra tegunda skráa.
- 97) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á reglur um baráttuna gegn kynferðislegri misnotkun og kynferðislegri misneytingu á börnum og barnaklámi sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/93/ESB ⁽¹⁴⁾.

- 98) Því ætti að fella ákvörðun 2008/977/DIM úr gildi.
- 99)Í samræmi við 6. gr. a í bókun 21 um stöðu Breska konungsríkisins og Írlands að því er varðar svæði frelsis, öryggis og réttlætis, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, skulu Breska konungsríkið og Írland ekki vera bundin af þeim reglum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og varða vinnslu aðildarríkja á persónuupplýsingum vegna starfsemi sem fellur undir gildissvið 4. eða 5. kafla V. bóls þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ef Breska konungsríkið og Írland eru ekki bundin af reglum um fyrirkomulag dómsmálasamstarfs í sakamálum eða lögreglusamvinnu sem útheimtir að farið sé að ákvæðum sem mælt er fyrir um á grundvelli 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 100)Í samræmi við 2. gr. og 2. gr. a í bókun 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, er Danmörk ekki bundin af þeim reglum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og varða vinnslu aðildarríkja á persónuupplýsingum vegna starfsemi sem fellur undir gildissvið 4. eða 5. kafla V. bóls þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, eða beitingu þeirra. Þar eð þessi tilskipun byggist á Schengen-réttarreglunum, samkvæmt ákvæðum V. bóls þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða innan sex mánaða frá samþykkt þessarar tilskipunar hvort hún verði felld inn í landslög.
- 101)Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi tilskipun vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, eins og kveðið er á um í samningnum sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna [\(15\)](#).
- 102)Að því er Sviss varðar telst þessi tilskipun vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna eins og kveðið er á um í samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Ríkjasambandið Sviss gerðu með sér um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(16\)](#).
- 103)Að því er Liechtenstein varðar telst þessi tilskipun vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, eins og kveðið er á um í bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Ríkjasambandið Sviss og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(17\)](#).
- 104)Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, sem eru viðurkennd í sáttmálanum um grundvallarréttindi og felast í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum rétturinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, rétturinn til verndar persónuupplýsingum og rétturinn til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi. Takmarkanir, sem settar eru á þessi réttindi, eru í samræmi við 1. mgr. 52. gr. sáttmálans um grundvallarréttindi og nauðsynlegar til að uppfylla markmið á sviði almannahagsmuna sem Sambandið viðurkennir eða þörfina á að vernda réttindi og frelsi annarra.
- 105)Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl, sem skýra út tengsl milli þátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæringa, fylgja tilkynningunni um

lögleiðingarráðstafanir sínar. Að því er þessa tilskipun varðar telur löggjafinn að sending slíkra skjala sé réttlæt看leg.

106)Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 7. mars 2012 ⁽¹⁸⁾.

107)Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki taki ákvæði um að skráðir einstaklingar neyti réttar síns til upplýsinga, aðgangs og leiðréttingar eða eyðingar persónuupplýsinga og takmörkunar á vinnslu við meðferð sakamála, og hugsanlegar takmarkanir þar á, upp í landsreglur um meðferð sakamála.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Viðfangsefni og markmið

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi.

2. Í samræmi við þessa tilskipun skulu aðildarríkin:

a)vernda grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga, einkum rétt þeirra til verndar persónuupplýsingum, og

b)tryggja að þar sem lög Sambandsins eða lög aðildarríkis krefjast þess að lögbær yfirvöld skiptist á persónuupplýsingum innan Sambandsins séu slík skipti hvorki takmörkuð né bönnuð af ástæðum sem varða vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.

3. Að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum útilokar þessi tilskipun ekki að aðildarríki kveði á um víðtækari verndarráðstafanir varðandi vernd réttinda og frelsskráða einstaklingsins en þær sem komið er á með þessari tilskipun.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

2. Þessi tilskipun gildir um vinnslu persónuupplýsinga sem er sjálfvirk að hluta eða í heild og um vinnslu með öðrum aðferðum en sjálfvirkum sem eru eða eiga að verða hluti af skráningarkerfi.

3. Þessi tilskipun tekur ekki til vinnslu persónuupplýsinga:

a) í starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga Sambandsins,

b) af hálfu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „persónuupplýsingar“: hvers kyns upplýsingar um persónugreindan eða persónugreinanlegan einstakling („skráðan einstakling“); einstaklingur telst persónugreinanlegur ef unnt er að persónugreina hann, beint eða óbeint, svo sem með tilvísun í auðkenni eins og nafn, kennitölu, staðsetningargögn, netauðkenni eða einn eða fleiri þætti sem einkenna hann í líkamlegu, lífeðlisfræðilegu, erfðafræðilegu, andlegu, efnalegu, menningarlegu eða félagslegu tilliti,
- 2) „vinnsla“: aðgerð eða röð aðgerða þar sem persónuupplýsingar eru unnar, hvort sem vinnslan er sjálfvirk eða ekki, s.s. söfnun, skráning, flokkun, kerfisbinding, varðveisla, aðlögun eða breyting, heimt, skoðun, notkun, miðlun með framsendingu, dreifing eða aðrar aðferðir til að gera upplýsingarnar tiltækar, samtenging eða samkeyrsla, aðgangstakmörkun, eyðing eða eyðilegging,
- 3) „takmörkun á vinnslu“: að auðkenna varðveittar persónuupplýsingar með það að markmiði að takmarka vinnslu þeirra í framtíðinni,
- 4) „gerð persónusniðs“: hvers kyns sjálfvirk vinnsla persónuupplýsinga sem felst í því að nota persónuupplýsingar til að meta ákveðna þætti er varða hagi einstaklings, einkum að greina eða spá fyrir um þætti er varða frammistöðu hans í starfi, fjárhagsstöðu, heilsu, smekk, áhugamál, áreiðanleika, hegðun, staðsetningu eða hreyfanleika,
- 5) „notkun gerviauðkenna“: þegar unnið er með persónuupplýsingar á þann hátt að ekki sé lengur hægt að rekja þær til tiltekins skráðs einstaklings án viðbótarupplýsinga, að því tilskildu að slíkum viðbótarupplýsingum sé haldið aðgreindum og að beitt sé tæknilegum og skipulagslegum ráðstöfunum til að tryggja að persónuupplýsingarnar sé ekki hægt að rekja til persónugreinds eða persónugreinanlegs einstaklings,
- 6) „skráningarkerfi“: sérhvert skipulegt safn persónuupplýsinga sem er aðgengilegt samkvæmt tilteknum viðmiðunum, hvort heldur það er miðlægt, dreift eða skipt upp eftir notkun eða staðsetningu,
- 7) „lögbært yfirvald“:
  - a) opinbert yfirvald sem ber ábyrgð á því að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoýggi, eða
  - b) annar aðili eða eining sem er falið, samkvæmt lögum aðildarríkis, að fara með opinbert vald og opinberar heimildir í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að vernda gegn og koma í veg fyrir ógnir við almannaoýggi,
- 8) „ábyrgðaraðili“: lögbært yfirvald sem ákvarðar, eitt eða í samvinnu við aðra, tilgang og aðferðir við vinnslu persónuupplýsinga; ef tilgangur og aðferðir við slíka vinnslu eru ákveðin í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis er heimilt að tilgreina ábyrgðaraðila eða sérstakar viðmiðanir fyrir tilnefningu hans í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis,
- 9) „vinnsluaðili“: einstaklingur eða lögaðili, opinbert yfirvald, sérstofnun eða annar aðili sem vinnur persónuupplýsingar á vegum ábyrgðaraðila,
- 10) „viðtakandi“: einstaklingur eða lögaðili, opinbert yfirvald, sérstofnun eða annar aðili sem fær persónuupplýsingar, hvort sem hann er þriðji aðili eða ekki. Opinber yfirvöld, sem kunna að fá persónuupplýsingar í svörum við einstökum fyrirspurnum í samræmi við lög aðildarríkis, skulu þó ekki teljast viðtakendur; vinnsla þessara opinberu yfirvalda á

gögnunum skal samrýmast gildandi reglum um persónuvernd samkvæmt tilgangi vinnslunnar,

- 11) „öryggisbrestur við meðferð persónuupplýsinga“: brestur á öryggi sem leiðir til óviljandi eða ólögmatrar eyðingar persónuupplýsinga, sem eru sendar, varðveittar eða unnar á annan hátt, eða að þær glattist, breytist, verði birtar eða aðgangur veittur að þeim í leyfisleysi,
- 12) „erfðafræðilegar upplýsingar“: persónuupplýsingar sem varða arfgenga eða áunna erfðaeiginleika einstaklings sem gefa einkvæmar upplýsingar um lífeðlisfræði eða heilbrigði einstaklingsins og sem fást einkum með greiningu á líffræðilegu sýni frá viðkomandi einstaklingi,
- 13) „lífkenniupplýsingar“: persónuupplýsingar sem fást með sérstakri tæknivinnslu og tengjast líkamlegum, lífeðlisfræðilegum eða atferlisfræðilegum eiginleikum einstaklings og gera það kleift að greina eða staðfesta deili á einstaklingi með ótvíræðum hætti, s.s. andlitsmyndir eða gögn um fingraför,
- 14) „heilsufarsupplýsingar“: persónuupplýsingar sem varða líkamlegt eða andlegt heilbrigði einstaklings, þ.m.t. heilbrigðisþjónustu sem hann hefur fengið, og sem gefa upplýsingar um heilsufar hans,
- 15) „eftirlitsyfirvald“: sjálfstætt opinbert yfirvald sem aðildarríki kemur á fót skv. 41. gr.,
- 16) „alþjóðastofnun“: stofnun og undirskipaðir aðilar hennar sem heyra undir þjóðarétt eða annar aðili sem komið er á fót með samningi milli tveggja eða fleiri landa eða á grundvelli hans.

II. KAFLI

Meginreglur

4. gr.

Meginreglur um vinnslu persónuupplýsinga

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að persónuupplýsingar skuli vera:
  - a) unnar með lögmatum og sanngjörnum hætti,
  - b) fengnar í sérstökum, skýrum og lögmatum tilgangi og frekari vinnsla þeirra má ekki vera ósamrýmanleg þeim tilgangi,
  - c) nægilegar, viðeigandi og takmarkast við það sem nauðsynlegt er miðað við tilganginn með vinnslunni,
  - d) nákvæmar og, ef nauðsyn krefur, uppfærðar; gera skal allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að persónuupplýsingar, sem eru óáreiðanlegar, með hliðsjón af tilganginum með vinnslu þeirra, verði eytt eða þær leiðréttar án tafar,
  - e) varðveittar á því formi að ekki sé unnt að persónugreina skráða einstaklinga lengur en þörf er á miðað við tilganginn með vinnslu þeirra,
  - f) unnar með þeim hætti að viðeigandi öryggi persónuupplýsinganna sé tryggt, þ.m.t. vernd gegn óleyfilegri eða ólögmatri vinnslu og gegn glötun, eyðileggingu eða tjóni fyrir slysi, með viðeigandi tæknilegum og skipulagslegum ráðstöfunum.
2. Vinnsla sama eða annars ábyrgðaraðila í einhverjum þeim tilgangi sem fram kemur í 1. mgr. 1. gr., öðrum en tilganginum með söfnun persónuupplýsinganna, skal heimil að því marki sem:

- a) ábyrgðaraðilanum er heimilt að vinna með slíkar persónuupplýsingar í þeim tilgangi í samræmi við lög Sambandsins eða lög aðildarríkis og
- b) vinnslan er nauðsynleg og hófleg miðað við þennan nýja tilgang í samræmi við lög Sambandsins eða lög aðildarríkis.
3. Vinnsla af hálfu sama eða annars ábyrgðaraðila getur m.a. falið í sér skjalavistun í þágu almannahagsmuna, notkunar á sviði vísinda, tölfræði eða sagnfræði, í tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr., með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir í tengslum við réttindi og frelsi skráðra einstaklinga.
4. Ábyrgðaraðili skal vera ábyrgur fyrir því að farið sé að ákvæðum 1., 2. og 3. mgr. og geta sýnt fram á það.

5. gr.

Frestir vegna varðveislu og endurskoðunar

Aðildarríkin skulu kveða á um að viðeigandi frestir skuli settir til að eyða persónuupplýsingum eða vegna reglubundinnar endurskoðunar á þörfinni á að varðveita persónuupplýsingar. Tryggja skal með ráðstöfunum er varða málsmeðferð að þessir frestir séu virtir.

6. gr.

Aðgreining mismunandi flokka skráðra einstaklinga

Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili aðgreini, eftir atvikum og að því marki sem hægt er, með skýrum hætti á milli persónuupplýsinga mismunandi flokka skráðra einstaklinga, s.s.:

- a) einstaklinga sem rík ástæða er til að ætla að hafi framið eða séu við það að fremja refsivert brot,
- b) einstaklinga sem hafa verið sakfelldir fyrir refsivert brot,
- c) brotþola refsiverðs brots eða einstaklinga sem tilteknar staðreyndir benda til að gætu verið brotþolar refsiverðs brots og
- d) annarra einstaklinga sem tengjast refsiverðu broti, s.s. einstaklinga sem gætu verið kallaðir til í því skyni að bera vitni í tengslum við rannsókn á refsiverðum brotum eða við meðferð sakamáls sem fer fram síðar, einstaklinga sem veitt geta upplýsingar um refsiverð brot eða tengiliða eða samstarfsmanna einhvers þeirra einstaklinga sem um getur í a- og b-lið.

7. gr.

Aðgreining persónuupplýsinga og sannprófun á gæðum persónuupplýsinga

1. Aðildarríki skulu kveða á um að greint skuli, eins og hægt er, á milli persónuupplýsinga sem byggja á staðreyndum og persónuupplýsinga sem byggja á persónulegu mati.
2. Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld geri allar ráðstafanir, sem eðlilegar mega teljast, til þess að tryggja að persónuupplýsingar, sem eru óáreiðanlegar, ófullnægjandi eða hafa ekki verið uppfærðar, séu ekki sendar eða gerðar aðgengilegar. Í því skyni skal hvert lögbært yfirvald, eftir því sem unnt er, sannprófa gæði persónuupplýsinga áður en þær eru sendar eða gerðar aðgengilegar. Við allar sendingar á persónuupplýsingum skal, eftir því sem við verður komið, bæta nauðsynlegum upplýsingum sem gera lögbæra yfirvaldinu, sem við þeim tekur, kleift að meta hversu nákvæmar, heillegar og áreiðanlegar persónuupplýsingarnar eru og að hvaða marki þær hafa verið uppfærðar.

3. Ef í ljós kemur að rangar persónuupplýsingar hafa verið sendar, eða að persónuupplýsingar hafa verið sendar með ólögumætum hætti, skal gera viðtakanda viðvart tafarlaust. Í slíku tilviki skal leiðrétta persónuupplýsingarnar eða eyða þeim eða takmarka vinnslu í samræmi við 16. gr.

8. gr.

Lögmæti vinnslu

1. Aðildarríki skulu kveða á um að vinnsla sé einungis lögmæt ef og að því marki sem hún er nauðsynleg til að lögbært yfirvald geti unnið verk í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og ef hún á sér grundvöll í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis.
2. Í lögum aðildarríkis, þar sem settar eru fram reglur um vinnslu innan ramma þessarar tilskipunar, skal tilgreina a.m.k. markmiðin með vinnslunni, hvaða persónuupplýsingar skulu unnar og tilgang vinnslunnar.

9. gr.

Sérstök skilyrði fyrir vinnslu

1. Ekki skal vinna með persónuupplýsingar, sem lögbær yfirvöld safna í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. mgr., í öðrum tilgangi en þeim sem settur er fram í 1. mgr. 1. gr. nema slík vinnsla sé heimil samkvæmt lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis. Reglugerð (ESB) 2016/679 gildir um vinnslu persónuupplýsinga í slíkum tilgangi öðrum nema vinnslan fari fram innan starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga Sambandsins.
2. Þegar lög aðildarríkis fela lögbærum yfirvöldum önnur verkefni en þau sem unnin eru í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr. gildir reglugerð (ESB) 2016/679 um vinnslu í slíkum tilgangi, þ.m.t. vegna skjalavinnslu í þágu almannahagsmuna, rannsókna á sviði vísinda eða sagnfræði eða í tölfræðilegum tilgangi, nema vinnslan fari fram innan starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga Sambandsins.
3. Þegar lög Sambandsins eða lög aðildarríkis, sem eiga við um lögbært yfirvald sem annast sendingar, kveða á um sérstök skilyrði fyrir vinnslu persónuupplýsinga skulu aðildarríki kveða á um að lögbæra yfirvaldið sem annast sendinguna skuli upplýsa viðtakanda slíkra persónuupplýsinga um þessi skilyrði og kröfuna um að þau séu virt.
4. Aðildarríki skulu kveða á um að það lögbæra yfirvald, sem annast sendingar, beiti ekki skilyrðum skv. 3. mgr. gagnvart viðtakendum í öðrum aðildarríkjum eða gagnvart sérstofnunum, skrifstofum og aðilum sem komið er á fót skv. 4. og 5. kafla V. bóks sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, öðrum en þeim sem gilda um áþekkar gagnasendingar innan aðildarríkis þess lögbæra yfirvalds.

10. gr.

Vinnsla sérstakra flokka persónuupplýsinga

Vinnsla persónuupplýsinga er varða kynþátt eða þjóðernislegan uppruna, stjórnmalaskoðanir, trúarbrögð eða heimspekilega sannfæringu, eða þátttöku í stéttarfélagi, og vinnsla með erfðafræðilegar upplýsingar, lífkenniuupplýsingar í því skyni að persónugreina einstakling með einkvæmum hætti, heilsufarsupplýsingar eða upplýsingar er varða kynlíf einstaklings eða kynhneigð skal aðeins heimil þegar brýna nauðsyn ber til, með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir varðandi réttindi og frelsi skráða einstaklingsins og einungis:

- a) ef lög Sambandsins eða lög aðildarríkis heimila hana,

- b) til að vernda brýna hagsmuni hins skráða eða annars einstaklings eða
- c) þegar slík vinnsla tengist upplýsingum sem skráði einstaklingurinn hefur augljóslega gert opinberar.

11. gr.

Sjálfvirk einstaklingsmiðuð ákvarðanataka

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ákvörðun, sem byggist einungis á sjálfvirkri gagnavinnslu, þ.m.t. gerð persónusniðs, og hefur skaðleg réttaráhrif á skráðan einstakling eða veruleg áhrif á hann, sé bönnuð nema fyrir henni sé heimild í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis, sem ábyrgðaraðili heyrir undir og kveða á um viðeigandi verndarráðstafanir í tengslum við réttindi og frelsi skráða einstaklingsins, a.m.k. réttinn til mannlegrar íhlutunar af hálfu ábyrgðaraðilans.
2. Ákvarðanir, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu ekki vera byggðar á sérstökum flokkum persónuupplýsinga, sem um getur í 10. gr., nema fyrir hendi séu viðeigandi ráðstafanir til að vernda réttindi og frelsi og lögmeta hagsmuni skráða einstaklingsins.
3. Gerð persónusniðs, sem leiðir til mismununar gegn einstaklingum á grundvelli sérstakra flokka persónuupplýsinga, sem um getur í 10. gr., skal bönnuð í samræmi við lög Sambandsins.

III. KAFLI

Réttur skráðs einstaklings

12. gr.

Tilkynningar og nánari reglur til að skráður einstaklingur geti neytt réttar síns

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili geri þær ráðstafanir, sem eðlilegar mega teljast, til að veita skráða einstaklingnum þær upplýsingar, sem um getur í 13. gr., og senda hvers kyns tilkynningar að því er varðar 11. gr., 14.–18. gr. og 31. gr., í tengslum við vinnslu á gagnorðu, skiljanlegu og aðgengilegu formi og á skýru og einföldu máli. Upplýsingarnar skulu veittar með viðeigandi hætti, þ.m.t. á rafrænu formi. Ábyrgðaraðili skal að jafnaði veita upplýsingarnar á því formi sem beiðnin er á.
2. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili auðveldi skráða einstaklingnum að neyta réttar síns skv. 11. gr. og 14.–18. gr.
3. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðilinn upplýsi skráða einstaklinginn skriflega um það sem gert hefur verið til að fylgja eftir beiðni hans án ótilhlýðilegrar tafar.
4. Aðildarríki skulu kveða á um að upplýsingar, sem veittar eru skv. 13. gr., og hvers konar tilkynningar eða aðgerðir, sem gripið er til skv. 11. gr., 14.–18. gr. og 31. gr., séu láttnar í té án endurgjalds. Séu beiðnir frá skráðum einstaklingi augljóslega tilefnislausar eða óhóflegar, einkum vegna endurtekningar, er ábyrgðaraðila heimilt að gera annaðhvort:
  - a) setja upp sanngjarnt gjald með tilliti til stjórnsýslukostnaðar við upplýsingagjöfina eða tilkynningarnar eða aðgerðirnar sem farið er fram á eða
  - b) neita að verða við beiðninni.

Það skal vera ábyrgðaraðilans að sýna fram á að beiðni sé tilefnislaus eða óhófleg.

5. Þyki ábyrgðaraðila verulegur vafi leika á því hver sá einstaklingur er, sem leggur fram beiðni sem um getur í 14. eða 16. gr., getur hann farið fram á að veittar séu nauðsynlegar viðbótarupplýsingar til að staðfesta deili á hinum skráða.

13. gr.

Upplýsingar sem gera skal aðgengilegar eða veita skráðum einstaklingi

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili geri skráðum einstaklingi aðgengilegar a.m.k. upplýsingar um eftirfarandi:

- a) heiti og samskiptaupplýsingar ábyrgðaraðila,
- b) samskiptaupplýsingar persónuverndarfulltrúa, ef við á,
- c) tilganginn með fyrirhugaðri vinnslu persónuupplýsinganna,
- d) réttinn til að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi og samskiptaupplýsingar eftirlitsyfirvalds,
- e) að fyrir liggi réttur til að fara fram á það við ábyrgðaraðila að fá aðgang að eða láta leiðrétta persónuupplýsingar eða eyða þeim eða takmarka vinnslu persónuupplýsinga hvað hinn skráða varðar.

2. Til viðbótar við upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu aðildarríki kveða á um það í lögum að ábyrgðaraðili veiti, í sérstökum tilvikum, skráðum einstaklingi eftirtaldar frekari upplýsingar til að gera honum kleift að neyta réttar síns:

- a) hver lagagrundvöllur vinnslunnar er,
- b) hversu lengi persónuupplýsingarnar verða varðveittar eða, ef það reynist ekki mögulegt, þær viðmiðanir sem notaðar eru til að ákveða það,
- c) ef við á, hverjir eru flokkar viðtakenda persónuupplýsinga, m.a. í þriðju löndum eða alþjóðastofnanir,
- d) ef nauðsyn krefur, frekari upplýsingar, einkum ef persónuupplýsingum er safnað án vitneskju skráða einstaklingsins.

3. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja löggjafarráðstafanir til að seinka, takmarka eða sleppa því að veita skráða einstaklingnum upplýsingar skv. 2. mgr., að því marki og svo lengi sem slík ráðstöfun telst nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi einstaklings, í eftirfarandi tilgangi:

- a) til þess að koma í veg fyrir að staðið verði í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð,
- b) til þess að koma í veg fyrir að spillt verði fyrir því að koma í veg fyrir refsiverð brot, þau rannsókuð, komið upp um þau eða saksótt fyrir þau eða að refsiviðurlögum verði fullnægt,
- c) í þágu almannaöryggis,
- d) í þágu þjóðaröryggis,
- e) til þess að vernda réttindi og frelsi annarra.

4. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja löggjafarráðstafanir til að ákvarða þá flokka vinnslu sem kunna að falla að öllu leyti eða að hluta til undir einhvern þeirra liða sem taldir eru upp í 3. mgr.

14. gr.

Réttur skráðs einstaklings til aðgangs

Með fyrirvara um 15. gr. skulu aðildarríki kveða á um að skráður einstaklingur hafi rétt til að fá staðfestingu á því frá ábyrgðaraðila hvort unnar séu persónuupplýsingar er varða hann sjálfan og, ef svo er, rétt til aðgangs að persónuupplýsingunum og að upplýsingum um eftirfarandi atriði:

- a) tilganginn með vinnslunni og lagagrundvöll hennar,
- b) flokka viðkomandi persónuupplýsinga,
- c) viðtakendur eða flokka viðtakenda sem fengið hafa persónuupplýsingarnar í hendur, einkum viðtakendur í þriðju löndum eða alþjóðastofnanir,
- d) ef mögulegt er, hversu lengi fyrirhugað er að varðveita persónuupplýsingarnar eða, ef það reynist ekki mögulegt, þær viðmiðanir sem notaðar eru til að ákveða það,
- e) að fyrir liggi réttur til að fara fram á það við ábyrgðaraðila að láta leiðrétta persónuupplýsingar eða eyða þeim eða takmarka vinnslu þeirra hvað hinn skráða varðar,
- f) réttinn til að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi og samskiptaupplýsingar eftirlitsyfirvalds,
- g) orðsendingu um persónuupplýsingar í vinnslu og fyrirliggjandi upplýsingar um uppruna þeirra.

15. gr.

Takmarkanir á réttinum til aðgangs

1. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja löggjafarráðstafanir til að takmarka, að hluta til eða að öllu leyti, rétt skráðs einstaklings til aðgangs, að því marki og svo lengi sem slík takmörkun telst, að hluta til eða í heild, vera nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi einstaklings, í eftirfarandi tilgangi:

- a) til þess að koma í veg fyrir að staðið verði í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð,
- b) til þess að koma í veg fyrir að spillt verði fyrir því að koma í veg fyrir refsiverð brot, þau rannsókuð, komið upp um þau eða saksótt fyrir þau eða að refsiviðurlögum verði fullnægt,
- c) í þágu almannaöryggis,
- d) í þágu þjóðaröryggis,
- e) til þess að vernda réttindi og frelsi annarra.

2. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja löggjafarráðstafanir til að ákvarða þá flokka vinnslu sem kunna að falla að öllu leyti eða að hluta til undir a- til e-lið 1. mgr.

3. Í þeim tilvikum, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðili upplýsi skráða einstaklinginn skriflega og án ótilhlýðilegrar tafar um hvers kyns synjun eða takmörkun á aðgangi og um ástæðurnar fyrir synjuninni eða takmörkuninni. Heimilt er að sleppa slíkri upplýsingagjöf ef hún myndi grafa undir tilgangi skv. 1. mgr. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili upplýsi skráða einstaklinginn um þann möguleika að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi eða leita réttarúrræðis.

4. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili skrái niður þær staðreyndir eða lagalegu ástæður sem ákvörðunin byggjast á. Þær upplýsingar skulu gerðar aðgengilegar eftirlitsyfirvöldum.

16. gr.

Rétturinn til leiðréttingar á persónuupplýsingum eða eyðingar þeirra og takmörkunar á vinnslu

1. Aðildarríki skulu kveða á um að skráður einstaklingur eigi rétt á að fá óáreiðanlegar persónuupplýsingar er varða hann sjálfan leiðréttar af ábyrgðaraðila án ótilhlýðilegrar tafar. Að teknu tilliti til tilgangsins með vinnslunni skulu aðildarríki kveða á um að hinn skráði eigi rétt á að láta fullgera ófullkomnar persónuupplýsingar, þ.m.t. með því að leggja fram yfirlýsingu til viðbótar.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að ábyrgðaraðili eyði persónuupplýsingum án ótilhlýðilegrar tafar og kveða á um að skráði einstaklingurinn eigi rétt á að fá persónuupplýsingum er varða hann sjálfan eytt án ótilhlýðilegrar tafar ef vinnslan brýtur í bága við ákvæði sem samþykkt eru skv. 4., 8. eða 10. gr. eða þar sem eyða þarf persónuupplýsingum til að uppfylla lagaskyldu sem hvílir á ábyrgðaraðilanum.

3. Í stað þess að eyða persónuupplýsingum skal ábyrgðaraðili takmarka vinnslu ef:

a) skráður einstaklingur vefengir að persónuupplýsingarnar séu réttar og ekki er unnt að ganga úr skugga um hvort svo sé,

b) halda þarf persónuupplýsingunum sem sönnunargögnum.

Ef vinnsla hefur verið takmörkuð í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar skal ábyrgðaraðili upplýsa skráða einstaklinginn um það áður en takmörkuninni á vinnslunni er aflétt.

4. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili upplýsi skráða einstaklinginn skriflega um hvers kyns synjun á leiðréttingu eða eyðingu persónuupplýsinga eða takmörkun á vinnslu og ástæður synjunarinnar. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja löggjafarráðstafanir til að takmarka, að hluta til eða að öllu leyti, þá skyldu að veita slíkar upplýsingar, að því marki sem slík takmörkun telst nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi einstaklings, í eftirfarandi tilgangi:

a) til þess að koma í veg fyrir að staðið verði í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð,

b) til þess að koma í veg fyrir að spillt verði fyrir því að koma í veg fyrir refsiverð brot, þau rannsókuð, komið upp um þau eða saksótt fyrir þau eða að refsiviðurlögum verði fullnægt,

c) í þágu almannaoýggis,

d) í þágu þjóðaröryggis,

e) til þess að vernda réttindi og frelsi annarra.

Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili upplýsi skráða einstaklinginn um þann möguleika að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi eða leita réttarúrræðis.

5. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili tilkynni lögbæru yfirvaldi, þaðan sem óáreiðanlegar persónuupplýsingar komu, um leiðréttingu þeirra.

6. Hafi persónuupplýsingar verið leiðréttar eða þeim eytt eða vinnsla þeirra takmörkuð skv. 1., 2. og 3. mgr. skulu aðildarríkin kveða á um að ábyrgðaraðili tilkynni viðtakendum um það

og að viðtakendurnir leiðrétti persónuupplýsingarnar eða eyði þeim eða takmarki vinnslu persónuupplýsinga sem eru á þeirra ábyrgð.

17. gr.

Hvernig skráður einstaklingur neytir réttar síns og sannprófun eftirlitsyfirvaldsins

1. Í þeim tilvikum, sem um getur í 13. gr. (3. mgr.), 15. gr. (3. mgr.) og 16. gr. (4. mgr.), skulu aðildarríki samþykkja ráðstafanir þar sem kveðið er á um að réttar skráðs einstaklings megi einnig neyta fyrir milligöngu lögbærs eftirlitsyfirvalds.
2. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili upplýsi skráða einstaklinginn um möguleikann á því að neyta réttar síns fyrir milligöngu eftirlitsyfirvaldsins skv. 1. mgr.
3. Þegar neytt er réttarins, sem um getur í 1. mgr., skal eftirlitsyfirvaldið upplýsa skráða einstaklinginn a.m.k. um að það hafi látið framkvæma allar nauðsynlegar sannprófanir eða endurskoðun. Eftirlitsyfirvaldið skal einnig upplýsa skráða einstaklinginn um rétt hans til að leita réttarúrræðis.

18. gr.

Réttur skráðs einstaklings við rannsókn og meðferð sakamála

Aðildarríki geta kveðið á um að réttarins, sem um getur í 13., 14. og 16. gr., skuli neytt í samræmi við lög aðildarríkis ef persónuupplýsingarnar er að finna í dómsniðurstöðum eða skrá eða málsskjöllum sem eru í vinnslu á meðan rannsókn og meðferð sakamáls stendur yfir.

IV. KAFLI

Ábyrgðaraðili og vinnsluaðili

1. þáttur

Almennar skyldur

19. gr.

Skyldur ábyrgðaraðila

1. Með hliðsjón af eðli, umfangi, samhengi og tilgangi vinnslunnar og áhættu, mislíklegri og misalvarlegri, gagnvart réttindum og frelsi einstaklinga skulu aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðilinn geri viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að tryggja og sýna fram á að vinnslan fari fram í samræmi við þessa tilskipun. Ráðstafanirnar skal endurskoða og uppfæra ef nauðsyn ber til.
2. Þar sem það samrýmist meðalhófi í tengslum við vinnslustarfsemina skulu ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., m.a. fela í sér að ábyrgðaraðili innleiði viðeigandi persónuverndarstefnur.

20. gr.

Innbyggð og sjálfgefin persónuvernd

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili geri, með hliðsjón af nýjustu tækni, kostnaði við framkvæmd og eðli, umfangi, samhengi og tilgangi vinnslunnar og áhættu, mislíklegri og

misalvarlegri, fyrir réttindi og frelsi einstaklinga, bæði þegar ákveðnar eru aðferðir við vinnsluna og þegar vinnslan sjálf fer fram, viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir, s.s. notkun gerviauðkenna, sem hannaðar eru til að framfylgja meginreglum um persónuvernd, s.s. lágmrörkun gagna, með skilvirkum hætti og fella nauðsynlegar verndarráðstafanir inn í vinnsluna til að uppfylla kröfur þessarar tilskipunar og vernda réttindi skráðra einstaklinga.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðilinn geri viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að tryggja að sjálfgefið sé að einungis þær persónuupplýsingar séu unnar sem nauðsynlegar eru vegna tilgangs vinnslunnar hverju sinni. Þessi skylda gildir um það hversu miklum persónuupplýsingum er safnað, að hvaða marki unnið er með þær, hversu lengi þær eru varðveittar og aðgang að þeim. Einkum skal tryggja með slíkum ráðstöfunum að það sé sjálfgefið að persónuupplýsingar verði ekki gerðar aðgengilegar ótakmörkuðum fjölda fólks án íhlutunar viðkomandi einstaklings.

21. gr.

Sameiginlegir ábyrgðaraðilar

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ef tveir eða fleiri ábyrgðaraðilar ákveða sameiginlega tilgang vinnslunnar og aðferðir við hana teljist þeir vera sameiginlegir ábyrgðaraðilar. Þeir skulu, á gagnsæjan hátt, ákveða ábyrgð hvers um sig á því að farið sé að þessari tilskipun, einkum hvað snertir beitingu réttinda hins skráða og skyldur hvers um sig til að láta í té upplýsingarnar sem um getur í 13. gr., með samkomulagi sínum á milli nema og að því marki sem ábyrgð hvers ábyrgðaraðila um sig er ákveðin í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis sem ábyrgðaraðilarnir heyra undir. Í samkomulaginu skal tilnefna tengilið fyrir skráða einstaklinga. Aðildarríki mega tilgreina hver sameiginlegra ábyrgðaraðila skuli vera sameiginlegur tengiliður fyrir skráða einstaklinga þegar þeir neyta réttar síns.

2. Óháð skilmálum samkomulagsins, sem um getur í 1. mgr., er aðildarríkjum heimilt að kveða á um að skráðum einstaklingi sé heimilt að neyta réttar síns samkvæmt ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun að því er varðar og gagnvart hverjum ábyrgðaraðila um sig.

22. gr.

Vinnsluaðili

1. Þegar öðrum er falin vinnsla fyrir hönd ábyrgðaraðila skulu aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðilinn skuli einungis leita til vinnsluaðila sem veita nægilegar tryggingar fyrir því að þeir geri viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að vinnslan uppfylli kröfur þessarar tilskipunar og að vernd réttinda skráða einstaklingsins sé tryggð.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að vinnsluaðili ráði ekki annan vinnsluaðila nema hafa til þess sértæka eða almenna skriflega heimild ábyrgðaraðila. Ef um er að ræða almenna skriflega heimild skal vinnsluaðilinn tilkynna ábyrgðaraðilanum um hvers kyns fyrirhugaðar breytingar er varða það að bæta við eða skipta út öðrum vinnsluaðilum og gefa þannig ábyrgðaraðilanum tækifæri til að andmæla slíkum breytingum.

3. Aðildarríki skulu kveða á um að vinnsla af hálfu vinnsluaðila falli undir samning eða aðra réttargerð samkvæmt lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis sem skuldbindur vinnsluaðila gagnvart ábyrgðaraðilanum og þar sem tilgreint er viðfangsefni og tímalengd vinnslunnar, eðli og tilgangur hennar, tegund persónuupplýsinga og flokkar skráðra einstaklinga og skyldur og réttindi ábyrgðaraðilans. Í samningi eða annarri réttargerð skal einkum mæla fyrir um að vinnsluaðili:

a) aðhafist ekkert án fyrirmæla frá ábyrgðaraðilanum,

- b) tryggi að aðilar, sem hafa heimild til vinnslu persónuupplýsinga, hafi gengist undir trúnaðarskyldu eða heyri undir viðeigandi lögboðna trúnaðarskyldu,
  - c) aðstoði ábyrgðaraðilann með viðeigandi hætti til að tryggja að farið sé að ákvæðum um réttindi skráðra einstaklinga,
  - d) eyði eða skili, að vali ábyrgðaraðila, öllum persónuupplýsingum til ábyrgðaraðilans eftir að veitingu vinnsluþjónustunnar lýkur og eyði öllum afritum nema þess sé krafist í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis að persónuupplýsingar séu varðveittar,
  - e) geri ábyrgðaraðila aðgengilegar allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að sýna fram á að ákvæði þessarar greinar séu uppfyllt,
  - f) virði skilyrði 2. og 3. mgr. varðandi ráðningu annars vinnsluaðila.
4. Samningurinn eða önnur réttargerð, sem um getur í 3. mgr., skal vera skrifleg, þ.m.t. á rafrænu formi.
5. Ef vinnsluaðili ákveður, í bága við þessa tilskipun, tilgang og aðferðir við vinnsluna skal sá vinnsluaðili teljast vera ábyrgðaraðili að því er varðar þá vinnslu.

23. gr.

Vinnsla í umboði ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila

Aðildarríki skulu kveða á um að vinnsluaðili og sérhver aðili, sem starfar í umboði ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila og hefur aðgang að persónuupplýsingum, vinni þessar upplýsingar því aðeins að fyrir liggja fyrirmæli ábyrgðaraðila nema honum sé það skylt samkvæmt lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis.

24. gr.

Skrár yfir vinnslustarfsemi

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðilar haldi skrá yfir alla flokka vinnslustarfsemi sem eru á ábyrgð þeirra. Í skránni skulu allar eftirfarandi upplýsingar koma fram:
- a) heiti og samskiptaupplýsingar ábyrgðaraðila og, eftir atvikum, sameiginlegs ábyrgðaraðila og persónuverndarfulltrúa,
  - b) tilgangur vinnslunnar,
  - c) flokkar viðtakenda sem fengið hafa eða munu fá persónuupplýsingarnar í hendur, m.a. viðtakenda í þriðju löndum eða alþjóðastofnanir,
  - d) lýsing á flokkum skráðra einstaklinga og flokkum persónuupplýsinga,
  - e) eftir atvikum, hvort notað er persónusnið,
  - f) ef við á, flokkar miðlana persónuupplýsinga til þriðja lands eða alþjóðastofnunar,
  - g) lagagrundvöllur vinnsluaðgerðarinnar, þ.m.t. miðlunar, sem til stendur að nota persónuupplýsingarnar í,
  - h) ef mögulegt er, fyrirhuguð tímamörk varðandi eyðingu mismunandi flokka persónuupplýsinga,
  - i) ef mögulegt er, almenn lýsing á þeim tæknilegu og skipulagslegu öryggisráðstöfununum sem um getur í 1. mgr. 29. gr.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að sérhver vinnsluaðili haldi skrá yfir alla flokka vinnslustarfsemi sem framkvæmd er fyrir hönd ábyrgðaraðila, en í henni skulu koma fram:

- a) heiti og samskiptaupplýsingar vinnsluaðila, eins eða fleiri, sérhvers ábyrgðaraðila sem vinnsluaðilinn starfar í umboði fyrir og, eftir atvikum, persónuverndarfulltrúa,
- b) flokkar vinnslu sem fram fer fyrir hönd hvers ábyrgðaraðila,
- c) ef við á, miðlun persónuupplýsinga til þriðja lands eða alþjóðastofnunar sem ábyrgðaraðili gefur skýr fyrirmæli um og um hvaða þriðja land eða alþjóðastofnun er að ræða,
- d) ef mögulegt er, almenn lýsing á þeim tæknilegu og skipulagslegu öryggisráðstöfununum sem um getur í 1. mgr. 29. gr.

3. Skrárnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu vera skriflegar, þ.m.t. á rafrænu formi.

Ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili skulu gera skrárnar aðgengilegar eftirlitsyfirvaldinu að beiðni þess.

25. gr.

Aðgerðaskráning

1. Aðildarríki skulu kveða á um að halda skuli aðgerðaskrár (e. logs) yfir a.m.k. eftirtaldar vinnsluáðgerðir í sjálfvirkum vinnsluferfum: söfnun, breytingu, skoðun, framsendingu, m.a. með miðlun, samkeyrslu og eyðingu. Aðgerðarskrár yfir skoðun og miðlun skulu gera það kleift að sjá rökstuðning fyrir slíkum aðgerðum, dagsetningu þeirra og tímasetningu og, eftir því sem hægt er, hver skoðar persónuupplýsingar eða miðlar þeim og hverjir eru viðtakendur slíkra persónuupplýsinga.

2. Aðgerðaskrárnar skulu einungis notaðar til að ganga úr skugga um lögmæti vinnslunnar, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi heilleika persónuupplýsinga og öryggi þeirra, og við meðferð sakamála.

3. Ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili skulu gera aðgerðaskrárnar aðgengilegar eftirlitsyfirvaldinu að beiðni þess.

26. gr.

Samvinna við eftirlitsyfirvald

Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðilinn og vinnsluaðilinn hafi, að fenginni beiðni, samvinnu við eftirlitsyfirvaldið við framkvæmd verkefna þess.

27. gr.

Mat á áhrifum á persónuvernd

1. Ef líklegt er að tiltekin tegund vinnslu geti haft í för með sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga, einkum þar sem beitt er nýrri tækni og með hliðsjón af eðli, umfangi, samhengi og tilgangi vinnslunnar, skulu aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðilinn láti fara fram mat á áhrifum fyrirhugaðra vinnsluáðgerða á vernd persónuupplýsinga áður en vinnslan hefst.

2. Matið, sem um getur í 1. mgr., skal fela í sér a.m.k. almenna lýsingu á fyrirhuguðum vinnsluáðgerðum, mat á áhættu fyrir réttindi og frelsi skráðra einstaklinga, þær ráðstafanir sem fyrirhugað er að grípa til gegn slíkri áhættu, verndarráðstafanir, öryggisráðstafanir og fyrirkomulag við að tryggja vernd persónuupplýsinga og sýna fram á að farið sé að þessari

tilskipun, að teknu tilliti til réttinda og lögmætra hagsmuna skráðra einstaklinga og annarra hlutaðeigandi einstaklinga.

28. gr.

Fyrirframsamráð við eftirlitsyfirvaldið

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili hafi samráð við eftirlitsyfirvaldið áður en vinnsla er hafin sem verður hluti nýs skráningarkerfis sem komið verður á fót ef:

a) mat á áhrifum á persónuvernd, eins og kveðið er á um í 27. gr., gefur til kynna að vinnslan myndi hafa mikla áhættu í för með sér nema ábyrgðaraðilinn grípi til ráðstafana til að draga úr henni eða

b) tegund vinnslunnar, einkum þar sem beitt er nýrri tækni, aðferðum eða verklagsreglum, hefur í för með sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi skráðra einstaklinga.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að hafa skuli samráð við eftirlitsyfirvaldið við undirbúning tillögu að löggjafarráðstöfun, sem tengist vinnslu og þjóðþing skal samþykkja, eða stjórnvaldsráðstöfun sem byggir á slíkri löggjafarráðstöfun.

3. Aðildarríki skulu kveða á um að eftirlitsyfirvaldinu sé heimilt að koma á fót skrá yfir þær vinnsluaðgerðir sem falla undir kröfu um fyrirframsamráð skv. 1. mgr.

4. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili láti eftirlitsyfirvaldinu í té mat á áhrifum á persónuvernd skv. 27. gr. og, að fenginni beiðni, hvers kyns aðrar upplýsingar sem gera eftirlitsyfirvaldinu kleift að meta hvort vinnslan sé í samræmi við reglur og einkum áhættur fyrir vernd persónuupplýsinga skráða einstaklingsins og tengdar verndarráðstafanir.

5. Telji eftirlitsyfirvaldið að fyrirhuguð vinnsla, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, myndi brjóta í bága við ákvæði sem samþykkt eru í samræmi við þessa tilskipun, einkum ef ábyrgðaraðili hefur ekki greint eða dregið úr áhættunni með fullnægjandi hætti, skulu aðildarríki kveða á um að eftirlitsyfirvaldið veiti, innan sex vikna frá að því berst beiðni um samráð, ábyrgðaraðila og, eftir atvikum, vinnsluaðila skriflega ráðgjöf og getur notað til þess allar valdheimildir sínar sem um getur í 47. gr. Lengja má frestinn um mánuð með hliðsjón af því hversu flókin fyrirhuguð vinnsla er. Eftirlitsyfirvaldið skal tilkynna ábyrgðaraðila og, eftir atvikum, vinnsluaðila um slíkar framlengingar innan mánaðar frá viðtöku beiðni um samráð, ásamt ástæðunum fyrir töfinni.

2. þáttur

Öryggi persónuupplýsinga

29. gr.

Öryggi við vinnslu

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili og vinnsluaðili geri, með hliðsjón af nýjustu tækni, kostnaði við framkvæmd og eðli, umfangi, samhengi og tilgangi vinnslunnar og áhættu, mislíklegri og misalvarlegri, fyrir réttindi og frelsi einstaklinga, viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að tryggja viðunandi öryggi miðað við áhættuna, einkum að því er varðar vinnslu sérstakra flokka persónuupplýsinga sem um getur í 10. gr.

2. Að því er varðar sjálfvirka gagnavinnslu skal hvert aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili geri, að undangengnu áhættumati, ráðstafanir í því skyni að:

- a)neita þeim sem ekki hafa til þess heimild um aðgang að vinnslubúnaði sem notaður er til vinnslu („eftirlit með aðgangi að búnaði“),
- b)koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt („eftirlit með gagnamiðlum“),
- c)koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn, skoða, breyta eða eyða varðveittum persónuupplýsingum („eftirlit með varðveislu gagna“),
- d)koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk vinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar („notendaeftirlit“),
- e)tryggja að þeir sem hafa heimild til að nota sjálfvirk vinnslukerfi hafi aðeins aðgang að persónuupplýsingum sem falla undir aðgangsheimild þeirra („eftirlit með aðgangi að gögnum“),
- f)tryggja að hægt sé að sannprófa og fastsetja til hvaða aðila unnt er að senda persónuupplýsingar eða gera þær aðgengilegar og til hvaða aðila persónuupplýsingar hafa verið sendar eða þær gerðar aðgengilegar með gagnasamskiptabúnaði („eftirlit með samskiptum“),
- g)tryggja að unnt sé að sannprófa og fastsetja eftir á hvaða persónuupplýsingar hafa verið færðar inn í sjálfvirk vinnslukerfi og hvenær það var gert og hver gerði það („eftirlit með færslum“),
- h)koma í veg fyrir að hægt sé án heimildar að lesa, afrita, breyta eða eyða persónuupplýsingum meðan á miðlun þeirra stendur eða við flutning gagnamiðla („eftirlit með flutningi“),
- i)tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof („endurrétting“),
- j)tryggja að virkni kerfisins sé rétt, að villuboð birtist þegar fram koma truflanir á virkni („áreiðanleiki“) og að ekki sé unnt að spilla varðveittum gögnum þegar virkni kerfisins er ekki rétt („heilleiki“).

30. gr.

Tilkynning til eftirlitsyfirvalds um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga

1. Ef um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga er að ræða skulu aðildarríki kveða á um að ábyrgðaraðili, án ótilhlýðilegrar tafar og, ef mögulegt er, eigi síðar en 72 klst. eftir að hann verður brestsins var, tilkynni eftirlitsyfirvaldinu um hann nema ólíklegt þyki að öryggisbresturinn leiði til áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga. Sé eftirlitsyfirvaldinu ekki tilkynnt um brestinn innan 72 klst. skulu ástæður fyrir töfinni fylgja tilkynningunni.
2. Vinnsluaðili skal tilkynna ábyrgðaraðila um það án ótilhlýðilegrar tafar ef hann verður var við öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga.
3. Í tilkynningunni, sem um getur í 1. mgr., skal a.m.k.:
  - a)lýsa eðli öryggisbrests við meðferð persónuupplýsinga, þ.m.t., ef hægt er, þeim flokkum og áætluðum fjölda skráðra einstaklinga sem hann varðar og flokkum og áætluðum fjölda skráa með persónuupplýsingum sem um er að ræða,
  - b)gefa upp nafn og samskiptaupplýsingar persónuverndarfulltrúa eða annars tengiliðar þar sem hægt er að fá frekari upplýsingar,
  - c) lýsa líklegum afleiðingum öryggisbrests við meðferð persónuupplýsinga,

d) lýsa þeim ráðstöfunum sem ábyrgðaraðili hefur gert eða fyrirhugar að gera vegna öryggisbrests við meðferð persónuupplýsinga, þ.m.t., eftir því sem við á, ráðstöfunum til að milda hugsanleg skaðleg áhrif hans.

4. Ef, og að því marki sem, ekki er mögulegt að láta upplýsingarnar í té á sama tíma er heimilt að veita þær í áföngum án ástæðulausrar frekari tafar.

5. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili skrái niður hvers kyns öryggisbresti við meðferð persónuupplýsinga sem um getur í 1. mgr. og tilgreina málsatvik við viðkomandi brest, áhrif hans og aðgerðir til úrbóta sem gripið var til. Þessi skráning skal gera eftirlitsyfirvaldinu kleift að sannreyna að farið sé að ákvæðum þessarar greinar.

6. Varði öryggisbresturinn persónuupplýsingar, sem ábyrgðaraðili í öðru aðildarríki hefur sent eða fengið sendar, skulu aðildarríki kveða á um að senda skuli ábyrgðaraðilanum í því aðildarríki upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr. án ótilhlýðilegrar tafar.

31. gr.

Skráðum einstaklingi gert viðvart um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga

1. Ef líklegt er að öryggisbrestur við meðferð persónuupplýsinga leiði af sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga skulu aðildarríkin kveða á um að ábyrgðaraðili tilkynni skráðum einstaklingi um brestinn án ótilhlýðilegrar tafar.

2. Í tilkynningunni til hins skráða, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skal lýsa á skýru og einföldu máli eðli öryggisbrestsins við meðferð persónuupplýsinga og skal hún a.m.k. innihalda þær upplýsingar og ráðstafanir sem um getur í b-, c- og d-lið 3. mgr. 30. gr.

3. Þess skal ekki krafist að skráðum einstaklingi sé gert viðvart ef eitthvert eftirtalinna skilyrða er uppfyllt:

a) ábyrgðaraðilinn hefur gert viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar verndarráðstafanir og þessar ráðstafanir voru gerðar varðandi persónuupplýsingarnar sem öryggisbresturinn við meðferð persónuupplýsinga hafði áhrif á, einkum ráðstafanir til að gera persónuupplýsingar ólæsilegar hverjum þeim sem ekki hefur aðgangsheimild að þeim, s.s. með dulkóðun,

b) ábyrgðaraðilinn hefur gert ráðstafanir í kjölfarið sem tryggja að ólíklegt sé að það komi til jafnmikillar áhættu fyrir réttindi og frelsi skráðra einstaklinga og um getur í 1. mgr.,

c) það myndi hafa í för með sér óhóflega fyrirhöfn. Í því tilviki skal í staðinn birta almenna tilkynningu eða grípa til svipaðrar ráðstöfunar þar sem hinum skráðu er gert viðvart með jafnáhrifaríkum hætti.

4. Hafi ábyrgðaraðili ekki þegar látið skráða einstaklinginn vita af öryggisbrestinum við meðferð persónuupplýsinga getur eftirlitsyfirvaldið, eftir að hafa metið líkur á því að bresturinn leiði af sér mikla áhættu, annaðhvort krafist þess að það geri það eða ákveðið að einhver þeirra skilyrða, sem um getur í 3. mgr., séu uppfyllt.

5. Fresta má tilkynningunni til skráða einstaklingsins, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, takmarka hana eða sleppa henni, með þeim skilyrðum og af þeim ástæðum sem um getur í 3. mgr. 13. gr.

3. þáttur

Persónuverndarfulltrúi

32. gr.

Tilnefning persónuverndarfulltrúa

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili tilnefni persónuverndarfulltrúa. Aðildarríkjum er heimilt að undanskilja dómstóla og önnur sjálfstæð dómsyfirvöld þessari skyldu þegar þau fara með dómsvald sitt.
2. Persónuverndarfulltrúinn skal tilnefndur á grundvelli faglegrar hæfni sinnar og, einkum, sérþekkingar á lögum og lagaframkvæmd á sviði persónuverndar og getu sinnar til að vinna þau verkefni sem um getur í 34. gr.
3. Heimilt er að tilnefna einn persónuverndarfulltrúa fyrir fleiri en eitt lögbært yfirvald, að teknu tilliti til stjórnskipulags þeirra og stærðar.
4. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili birti samskiptaupplýsingar persónuverndarfulltrúans og sendi eftirlitsyfirvaldinu þær.

33. gr.

Staða persónuverndarfulltrúa

1. Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili tryggji að persónuverndarfulltrúi komi, með viðeigandi hætti og tímanlega, að öllum málum sem tengjast vernd persónuupplýsinga.
2. Ábyrgðaraðili skal styðja persónuverndarfulltrúann við framkvæmd þeirra verkefna sem um getur í 34. gr. með því að láta honum í té nauðsynleg úrræði til að inna þau af hendi, auk aðgangs að persónuupplýsingum og vinnsluaðgerðum, og gera honum kleift að viðhalda sérþekkingu sinni.

34. gr.

Verkefni persónuverndarfulltrúa

Aðildarríki skulu kveða á um að ábyrgðaraðili feli persónuverndarfulltrúanum a.m.k. eftirfarandi verkefni:

- a) upplýsa ábyrgðaraðila og starfsmenn, sem annast vinnslu, um skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun og öðrum ákvæðum Sambandsins eða aðildarríkis um persónuvernd og veita þeim ráðgjöf þar að lútandi,
- b) fylgjast með því að farið sé að ákvæðum þessarar tilskipunar, öðrum ákvæðum Sambandsins eða aðildarríkis um persónuvernd og stefnum ábyrgðaraðila varðandi vernd persónuupplýsinga, þ.m.t. úthlutun ábyrgðar, vitundarvakning og þjálfun starfsfólks sem tekur þátt í vinnlustarfsemi og tilheyrandi úttektir,
- c) veita ráðgjöf, sé farið fram á það, varðandi mat á áhrifum á persónuvernd og fylgjast með framkvæmd þess skv. 27. gr.,
- d) vinna með eftirlitsyfirvaldinu,
- e) vera tengiliður fyrir eftirlitsyfirvaldið varðandi mál sem tengjast vinnslu, þ.m.t. fyrirframsamráðið sem um getur í 28. gr., og leita ráða, eftir því sem við á, varðandi önnur málefni.

V. KAFLI

Miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa eða alþjóðastofnana

35. gr.

Almennar meginreglur um miðlun persónuupplýsinga

1. Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld miðli aðeins persónuupplýsingum, sem eru í vinnslu eða ætlaðar til vinnslu að lokinni miðlun þeirra til þriðja lands eða til alþjóðastofnunar, þ.m.t. til framsendingar til annars þriðja lands eða alþjóðastofnunar, með fyrirvara um að farið sé að landsákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt öðrum ákvæðum þessarar tilskipunar ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessum kafla, eru uppfyllt, þ.e.a.s.:

- a) að miðlunin sé nauðsynleg í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr.,
- b) að persónuupplýsingunum sé miðlað til ábyrgðaraðila í þriðja landi eða alþjóðastofnunar sem er lögbært yfirvald að því er varðar þann tilgang sem um getur í 1. mgr. 1. gr.,
- c) ef persónuupplýsingar frá öðru aðildarríki eru sendar eða gerðar aðgengilegar, að aðildarríki hafi gefið fyrirframleyfi til miðlunarinnar í samræmi við landslög sín,
- d) að framkvæmdastjórnin hafi tekið ákvörðun um fullnægjandi vernd skv. 36. gr., eða, hafi slík ákvörðun ekki verið tekin, að viðeigandi verndarráðstafanir hafi verið gerðar eða séu fyrir hendi skv. 37. gr. eða, liggi hvorki fyrir ákvörðun um fullnægjandi vernd skv. 36. gr. né viðeigandi verndarráðstafanir í samræmi við 37. gr., að undanþágur vegna sérstakra aðstæðna eigi við í samræmi við 38. gr. og
- e) ef um er að ræða framsendingu til annars þriðja lands eða alþjóðastofnunar, að lögbæra yfirvaldið sem annaðist upprunalegu miðlunina eða annað lögbært yfirvald frá sama aðildarríki gefi leyfi fyrir framsendingu, að teknu tilhlýðilegu tilliti til allra viðeigandi þátta, þ.m.t. þess hve alvarlegt afbrotið er, í hvaða tilgangi persónuupplýsingunum var miðlað í upphafi og verndarstigs persónuupplýsinga í þriðja landinu eða hjá alþjóðastofnuninni sem persónuupplýsingarnar eru framsendar til.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að aðeins megi heimila miðlun án fyrirframsamþykkis annars aðildarríkis, í samræmi við c-lið 1. mgr., ef miðlun persónuupplýsinganna er nauðsynleg til þess að koma í veg fyrir bráða og alvarlega ógn við almannaoýruggi í aðildarríki eða þriðja landi eða við meginhagsmuni aðildarríkis og ekki er unnt að afla fyrirframsamþykkis tímanlega. Upplýsa skal án tafar það yfirvald sem ber ábyrgð á að veita fyrirframleyfi.

3. Beita skal öllum ákvæðum í þessum kafla þannig að tryggja megi að ekki sé grafið undan vernd einstaklinga sem tryggð er með þessari tilskipun.

36. gr.

Miðlun á grundvelli ákvörðunar um hvort vernd sé fullnægjandi

1. Aðildarríki skulu kveða á um að miðlun persónuupplýsinga til þriðja lands eða til alþjóðastofnunar sé heimil ef framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að þriðja landið, yfirráðasvæði eða einn eða fleiri tilgreindir geirar innan viðkomandi þriðja lands eða umrædd alþjóðastofnun tryggi fullnægjandi vernd. Slík miðlun þarfnast ekki sérstakrar heimildar.

2. Þegar framkvæmdastjórnin metur hvort vernd sé fullnægjandi skal hún einkum taka mið af eftirfarandi þáttum:

- a) grunnreglum réttarríkisins, virðingu fyrir mannréttindum og mannfrelsi, viðeigandi löggjöf, jafnt almennri löggjöf og sérlöggjöf, þ. á m. varðandi almannaoýruggi, landvarnir, þjóðaröryggi og refsirétt og aðgang opinberra yfirvalda að persónuupplýsingum, ásamt framkvæmd umræddrar löggjafar, reglum um persónuvernd, starfsreglum og öryggisráðstöfunum, þ.m.t. reglum um miðlun persónuupplýsinga til annars þriðja lands eða

alþjóðastofnunar sem fylgt er í umræddu landi eða hjá alþjóðastofnun, dómaframkvæmd, sem og skilvirkum og fullnustuhæfum réttindum skráðra einstaklinga og skilvirkri stjórnsýslu- og dómsmeðferð fyrir skráða einstaklinga hvað varðar miðlun persónuupplýsinga um þá,

b) hvort fyrir hendi er sjálfstætt og skilvirkt eftirlitsyfirvald, eitt eða fleiri, í þriðja landinu eða sem alþjóðastofnun fellur undir, sem ber ábyrgð á að tryggja og framfylgja því að farið sé að reglum um persónuvernd, þ. á m. með fullnægjandi valdheimildum til að framfylgja þeim, á að veita skráðum einstaklingum aðstoð og ráðleggingar þegar þeir nýta sér réttindi sín og á samvinnu við eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum og

c) alþjóðlegum skuldbindingum sem þriðja landið eða alþjóðastofnunin hefur tekist á hendur eða öðrum skyldum samkvæmt lagalega bindandi samningum eða gerningum, sem og þátttöku í marghliða eða svæðisbundnum kerfum, einkum í tengslum við vernd persónuupplýsinga.

3. Framkvæmdastjórnin getur, eftir að hún hefur metið hvort umfang verndar er fullnægjandi, ákveðið á grundvelli framkvæmdargerðar að þriðja land, yfirráðasvæði eða einn eða fleiri tilgreindur geiri innan þriðja lands eða alþjóðastofnun tryggi fullnægjandi vernd í skilningi 2. mgr. þessarar greinar. Í framkvæmdargerðinni skal kveðið á um fyrirkomulag reglubundinnar endurskoðunar, a.m.k. á fjögurra ára fresti, þar sem tekið er tillit til viðeigandi þróunar í þriðja landinu eða hjá alþjóðastofnuninni. Í framkvæmdargerðinni skal tilgreina svæðis- og geirabundið gildissvið og, eftir atvikum, tilgreina eftirlitsyfirvald eða -yfirvöld sem um getur í b-lið 2. mgr. þessarar greinar. Framkvæmdargerðin skal samþykkt í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 58. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast jafnt og þétt með þróun mála í þriðju löndum og hjá alþjóðastofnunum sem gætu haft áhrif á framkvæmd ákvarðana sem samþykktar eru skv. 3. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, að því marki sem nauðsynlegt telst, afturkalla, breyta eða fella tímabundið úr gildi ákvörðunina, sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, á grundvelli framkvæmdargerða, án afturvirkni, ef fyrirliggjandi upplýsingar leiða í ljós, einkum í kjölfar endurskoðunarinnar sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, að þriðja land, yfirráðasvæði eða einn eða fleiri tilgreindur geiri innan þriðja lands eða alþjóðastofnun tryggi ekki lengur fullnægjandi vernd í skilningi 2. mgr. þessarar greinar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 58. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir sem öðlast gildi án tafar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 58. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal hefja viðræður við þriðja landið eða alþjóðastofnunina með það fyrir augum að ráða bót á ástandinu sem varð til þess að ákvörðunin var tekin skv. 5. mgr.

7. Aðildarríki skulu kveða á um að ákvörðun skv. 5. mgr. þessarar greinar hafi ekki áhrif á miðlun persónuupplýsinga til þriðja lands, yfirráðasvæðis eða eins eða fleiri tilgreindra geira innan þessa þriðja lands eða viðkomandi alþjóðastofnunar skv. 37. og 38. gr.

8. Framkvæmdastjórnin skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og á vefsetri sínu skrá yfir þau þriðju lönd, yfirráðasvæði og tilgreindu geira innan þriðja lands og alþjóðastofnanir sem hún hefur ákveðið að veiti ekki, eða ekki lengur, fullnægjandi vernd.

37. gr.

Miðlun sem fellur undir viðeigandi verndarráðstafanir

1. Ef ekki liggur fyrir ákvörðun skv. 3. mgr. 36. gr. skulu aðildarríki kveða á um að heimilt sé að miðla persónuupplýsingum til þriðja lands eða alþjóðastofnunar ef:

a) kveðið er á um viðeigandi verndarráðstafanir að því er varðar vernd persónuupplýsinga í lagalega bindandi gerningi eða

b) ábyrgðaraðilinn hefur metið allar aðstæður við miðlun persónuupplýsinganna og komist að þeirri niðurstöðu að viðeigandi verndarráðstafanir séu fyrir hendi að því er varðar vernd persónuupplýsinga.

2. Ábyrgðaraðilinn skal upplýsa eftirlitsyfirvaldið um flokka miðlunar skv. b-lið 1. mgr.

3. Þegar miðlun byggist á b-lið 1. mgr. skal hún skráð og skráningin vera aðgengileg eftirlitsyfirvaldinu að fenginni beiðni þar um, þ.m.t. dagsetning og tímasetning miðlunarinnar, upplýsingar um lögbæra yfirvaldið sem er viðtakandinn, rökstuðningur fyrir miðluninni og persónuupplýsingarnar sem miðlað var.

38. gr.

Undanþágur vegna sérstakra aðstæðna

1. Ef ekki liggur fyrir ákvörðun um að vernd sé fullnægjandi skv. 36. gr. eða ekki hafa verið gerðar viðeigandi verndarráðstafanir skv. 37. gr. skulu aðildarríki kveða á um að miðlun, eða flokkur miðlana, persónuupplýsinga til þriðja lands eða alþjóðastofnunar fari aðeins fram með því skilyrði að hún sé nauðsynleg:

a) til að vernda brýna hagsmuni hins skráða eða annars einstaklings,

b) til að vernda lögmæta hagsmuni skráða einstaklingsins ef kveðið er á um það í lögum aðildarríkisins sem miðlar upplýsingunum,

c) til að koma í veg fyrir bráða og alvarlega ógn við almannaoöryggi í aðildarríkinu eða í þriðja landi,

d) í einstökum tilvikum í einhverjum þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr. eða

e) í einstöku tilviki til að unnt sé að stofna, nýta eða verja réttarkröfur í tengslum við tilganginn sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

2. Persónuupplýsingum skal ekki miðlað ef lögbæra yfirvaldið, sem annast miðlunina, ákveður að grundvallarréttindi og frelsi skráða einstaklingsins séu yfirsterkari almannahagsmunum við miðlunina sem um getur í d- og e-lið 1. mgr.

3. Þegar miðlun byggist á 1. mgr. skal hún skráð og skráningin vera aðgengileg eftirlitsyfirvaldinu að fenginni beiðni þar um, þ.m.t. dagsetning og tímasetning miðlunarinnar, upplýsingar um lögbæra yfirvaldið sem er viðtakandinn, rökstuðningur fyrir miðluninni og persónuupplýsingarnar sem miðlað var.

39. gr.

Miðlun persónuupplýsinga til viðtakenda með staðfestu í þriðju löndum

1. Þrátt fyrir b-lið 1. mgr. 35. gr. og með fyrirvara um hvers kyns alþjóðasamninga, sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, geta lög Sambandsins eða lög aðildarríkis kveðið á um að lögbæru yfirvöldin, sem um getur í a-lið 7. mgr. 3. gr., miðli, í einstökum og sérstökum tilvikum, persónuupplýsingum beint til viðtakenda með staðfestu í þriðju löndum, þó því aðeins að önnur ákvæði þessarar tilskipunar séu uppfyllt og einnig öll eftirfarandi skilyrði:

- a) að miðlunin sé algjörlega nauðsynleg vegna verks lögbæra yfirvaldsins, sem annast miðlunina, eins og kveðið er á um í lögum Sambandsins eða lögum aðildarríkis í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 1. gr.,
- b) að lögbæra yfirvaldið, sem annast miðlunina, ákveði að engin grundvallarréttindi og frelsi skráða einstaklingsins séu yfirsterkari almannahagsmunum sem gera miðlunina nauðsynlega í viðkomandi tilviki,
- c) að lögbæra yfirvaldið, sem annast miðlunina, telji að miðlun til yfirvalds sem er lögbært, að því er varðar þann tilgang sem um getur í 1. mgr. 1. gr. í þriðja landinu, sé ekki skilvirk eða ekki við hæfi, einkum vegna þess að miðlunin næst ekki í tæka tíð,
- d) að yfirvaldinu, sem er lögbært að því er varðar þann tilgang sem um getur í 1. mgr. 1. gr. í þriðja landinu, sé gert viðvart án ótilhlýðilegrar tafar nema það teljist ekki skilvirkt eða ekki við hæfi,
- e) að lögbæra yfirvaldið, sem annast miðlunina, tilkynni viðtakanda um þann tiltekna tilgang, einn eða fleiri, sem þeim síðarnefnda er einungis heimilt að vinna gögnin í, að því tilskildu að slík vinnsla sé nauðsynleg.
2. Alþjóðasamningur, sem um getur í 1. mgr., er hver sá tvíhliða eða marghliða alþjóðasamningur sem í gildi er milli aðildarríkja og þriðju landa á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu.
3. Lögbært yfirvald, sem annast miðlunina, skal tilkynna eftirlitsyfirvaldinu um hana samkvæmt þessari grein.
4. Þegar miðlun byggist á 1. mgr. skal hún skráð.

40. gr.

Alþjóðleg samvinna um vernd persónuupplýsinga

Þegar um er að ræða þriðju lönd eða alþjóðastofnanir skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin gera viðeigandi ráðstafanir til að:

- a) þróa fyrirkomulag alþjóðlegrar samvinnu til að greiða fyrir skilvirkri framkvæmd löggjafar um vernd persónuupplýsinga,
- b) veita gagnkvæma alþjóðlega aðstoð við framfylgd löggjafar um vernd persónuupplýsinga, m.a. með tilkynningum, framsendingu kvörtunarmála, aðstoð við rannsóknir og upplýsingaskiptum, með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir til verndar persónuupplýsingum og öðrum grundvallarréttindum og mannfrelsi,
- c) fá viðkomandi hagsmunaaðila til að taka þátt í umfjöllun og starfi sem miðar að því að efla alþjóðlega samvinna við framfylgd löggjafar um vernd persónuupplýsinga,
- d) stuðla að skiptum á og skjalahaldi um löggjöf og starfsvenjur á sviði verndar persónuupplýsinga, einkum um ágreining við þriðju lönd um lögsögu.

VI. KAFLI

Sjálfstæð eftirlitsyfirvöld

1. þáttur

Sjálfstæði

41. gr.

Eftirlitsyfirvald

1. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að eitt eða fleiri sjálfstæð opinber yfirvöld beri ábyrgð á að fylgjast með beitingu þessarar tilskipunar til þess að vernda grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og til að greiða fyrir frjálsum flæði persónuupplýsinga innan Sambandsins („eftirlitsyfirvald“).
2. Sérhvert eftirlitsyfirvald skal stuðla að samræmdri beitingu þessarar tilskipunar í öllu Sambandinu. Í þessum tilgangi skulu eftirlitsyfirvöldin eiga samstarf sín í milli og við framkvæmdastjórnina í samræmi við VII. kafla.
3. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvaldið, sem komið er á fót samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679, verði eftirlitsyfirvaldið sem um getur í þessari tilskipun og beri ábyrgð á verkefnum eftirlitsyfirvaldsins sem koma skal á fót skv. 1. mgr. þessarar greinar.
4. Ef komið er á fleiri en einu eftirlitsyfirvaldi í aðildarríki skal aðildarríkið tilnefna það eftirlitsyfirvald sem á að koma fram fyrir hönd þessara yfirvalda í persónuverndarráðinu sem um getur í 51. gr.

42. gr.

Sjálfstæði

1. Hvert aðildarríki skal kveða á um að sérhvert eftirlitsyfirvald sé algerlega sjálfstætt í störfum sínum og þegar það beitir valdheimildum sínum í samræmi við þessa tilskipun.
2. Aðildarríki skulu kveða á um að fulltrúi eða fulltrúar eftirlitsyfirvalds þeirra skuli, í störfum sínum og þegar þeir beita valdheimildum sínum í samræmi við þessa tilskipun, vera lausir við utanaðkomandi áhrif, jafnt bein sem óbein, og hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá öðrum aðilum.
3. Fulltrúar eftirlitsyfirvalda aðildarríkjanna skulu ekki aðhafast neitt það sem er ósamrýmanlegt skyldum þeirra og skulu ekki stunda önnur ósamrýmanleg störf á skipunartíma sínum, hvorki launuð né ólaunuð.
4. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að hvert eftirlitsyfirvald hafi yfir að ráða þeim mannaði, tækniúrræðum og fjármagni, húsakosti og innviðum sem nauðsynleg eru til að það geti unnið störf sín og beitt valdheimildum sínum með skilvirkum hætti, þ. á m. í tengslum við gagnkvæma aðstoð, samvinnu og þátttöku í starfi persónuverndarráðsins.
5. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að hvert eftirlitsyfirvald velji og hafi eigið starfslíð og ætti það eingöngu að lúta stjórn fulltrúa hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalds.
6. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að hvert eftirlitsyfirvald sæti eftirliti með fjárreiðum, sem hefur ekki áhrif á sjálfstæði þess, og að það hafi sérstaka opinbera, árlega fjárhagsáætlun sem getur verið hluti af heildarfjárlögum fylkisins eða ríkisins.

43. gr.

Almenn skilyrði varðandi fulltrúa eftirlitsyfirvaldsins

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að sérhver fulltrúi eftirlitsyfirvalda þeirra sé skipaður samkvæmt gagnsærri málsmeðferð af:

- þingi þeirra,
- ríkisstjórn þeirra,

— Þjóðhöfðingja þeirra eða

— óháðri stofnun sem falin er skipunin samkvæmt lögum aðildarríkisins.

2. Sérhver fulltrúi skal búa yfir menntun og hæfi, reynslu og færni, einkum á sviði verndar persónuupplýsinga, sem honum eru nauðsynleg til að hann geti sinnt skyldustörfum sínum og beitt valdheimildum sínum.

3. Skyldustörfum fulltrúa skal ljúka þegar skipunartími hans rennur út, hann segir starfinu lausu eða lætur af störfum fyrir aldurs sakir, í samræmi við lög hlutaðeigandi aðildarríkis.

4. Aðeins skal víkja fulltrúa brott ef um alvarlegt misferli er að ræða eða ef hann fullnægir ekki lengur þeim skilyrðum sem krafist er vegna skyldustarfa hans.

44. gr.

Reglur um stofnun eftirlitsyfirvalds

1. Sérhvert aðildarríki skal kveða á um öll eftirfarandi atriði í lögum:

a) stofnun sérhvers eftirlitsyfirvalds,

b)menntun og hæfisskilyrði sem krafist er vegna skipunar fulltrúa sérhvers eftirlitsyfirvalds,

c)reglur og verklagsreglur að því er varðar skipun fulltrúa sérhvers eftirlitsyfirvalds,

d)skipunartíma fulltrúa sérhvers eftirlitsyfirvalds sem ekki skal vera skemmri en fjögur ár, að undanskilinni fyrstu skipun eftir 6. maí 2016, sem getur verið til skemmri tíma ef það er nauðsynlegt til að standa vörð um sjálfstæði eftirlitsyfirvaldsins með því að nota áfangabundið skipunarferli,

e)hvort og þá hversu oft heimilt er að endurnýja skipun fulltrúa sérhvers eftirlitsyfirvalds,

f)skilyrði varðandi skyldur fulltrúa sérhvers eftirlitsyfirvalds og starfsmanna þess, bann við aðgerðum, störfum og fríðindum sem eru ósamrýmanleg þeim á starfstímanum og að honum loknum og reglur um starfslok.

2. Fulltrúi eða fulltrúar sérhvers eftirlitsyfirvalds og starfsmenn þess skulu, í samræmi við lög Sambandsins eða lög aðildarríkis, vera bundnir þagnarskyldu, bæði á starfstímanum og að honum loknum, með tilliti til trúnaðarupplýsinga sem þeir hafa fengið við skyldustörf sín eða við beitingu valdheimilda sinna. Meðan starfstími þeirra varir skal þagnarskylda þeirra einkum gilda um tilkynningar einstaklinga um brot gegn þessari tilskipun.

2. þáttur

Valdsvið, verkefni og valdheimildir

45. gr.

Valdsvið

1. Hvert aðildarríki skal kveða á um að sérhvert eftirlitsyfirvald sé til þess bært að sinna þeim verkefnum sem því eru falin og beita þeim valdheimildum sem því hafa verið veittar í samræmi við þessa tilskipun á yferráðasvæði eigin aðildarríkis.

2. Hvert aðildarríki skal kveða á um að sérhvert eftirlitsyfirvald sé ekki til þess bært að hafa eftirlit með vinnsluáðgerðum dómstóla þegar þeir fara með dómsvald sitt. Aðildarríkjum er

heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvald þeirra sé ekki til þess bært að hafa eftirlit með vinnsluaðgerðum annarra óháðra dómsyfirvalda þegar þau fara með dómsvald sitt.

46. gr.

Verkefni

1. Hvert aðildarríki skal kveða á um það að á yferráðasvæði þess skuli sérhvert eftirlitsyfirvald:
  - a) fylgjast með og framfylgja beitingu þeirra ákvæða sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun og framkvæmdarráðstöfunum hennar,
  - b) efla vitund og skilning almennings á áhættuþáttum, reglum, verndarráðstöfunum og réttindum í tengslum við vinnslu,
  - c) veita þjóðþingi, ríkisstjórn og öðrum stofnunum og aðilum ráðgjöf, í samræmi við landslög aðildarríkis, um ráðstafanir á sviði lagasetningar og stjórnsýslu sem tengist vernd réttinda og frelsis einstaklinga að því er varðar vinnslu,
  - d) efla vitund ábyrgðaraðila og vinnsluaðila um skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun,
  - e) veita, að fenginni beiðni, skráðum einstaklingi upplýsingar um það hvernig hann getur neytt réttinda sinna samkvæmt þessari tilskipun og, ef við á, starfa með eftirlitsyfirvöldum í öðrum aðildarríkjum í því skyni,
  - f) fjalla um kvartanir sem skráður einstaklingur eða aðili, stofnun eða samtök leggja fram í samræmi við 55. gr. og rannsaka, að því marki sem við á, efni kvörtunarinnar og upplýsa kvartandann um framvindu og niðurstöður rannsóknarinnar innan hæfilegs tíma, einkum ef nauðsyn er á frekari rannsóknum eða samræmingu við annað eftirlitsyfirvald,
  - g) kanna lögmati vinnslu skv. 17. gr. og tilkynna skráða einstaklingnum innan hæfilegs tíma um niðurstöðu könnunarinnar skv. 3. mgr. þeirrar greinar eða um ástæður þess að könnunin hafi ekki farið fram,
  - h) eiga samstarf við önnur eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. með því að skiptast á upplýsingum, og veita gagnkvæma aðstoð, með það fyrir augum að tryggja samkvæmni í beitingu og framfylgd þessarar tilskipunar,
  - i) gera rannsókn á beitingu þessarar tilskipunar, m.a. á grundvelli upplýsinga frá öðru eftirlitsyfirvaldi eða öðru opinberu yfirvaldi,
  - j) fylgjast með þróun sem skiptir máli, að svo miklu leyti sem hún hefur áhrif á vernd persónuupplýsinga, einkum þróun upplýsinga- og fjarskiptatækni,
  - k) veita ráðgjöf um vinnsluaðgerðir sem um getur í 28. gr. og
  - l) taka þátt í starfsemi persónuverndarráðsins.
2. Sérhvert eftirlitsyfirvald skal auðvelda framlagningu kvartana, sem um getur í f-lið 1. mgr., með því að gera ráðstafanir á borð við kvörtunareyðublað, sem einnig má fylla út rafrænt, án þess þó að aðrir samskiptamöguleikar séu útilokaðir.
3. Sérhvert eftirlitsyfirvald skal í störfum sínum sinna skráða einstaklingnum og persónuverndarfulltrúanum endurgjaldslaut.
4. Þegar beiðni er augljóslega tilefnislaus eða óhófleg, einkum vegna þess að hún er endurtekin, er eftirlitsyfirvaldinu heimilt að setja upp sanngjarnt gjald, á grundvelli stjórnsýslukostnaðar, eða neita að fjalla um beiðnina. Það skal vera eftirlitsyfirvaldsins að sýna fram á að beiðni sé tilefnislaus eða óhófleg.

47. gr.

Valdheimildir

1. Hvert aðildarríki skal kveða á um það í lögum að sérhvert eftirlitsyfirvald hafi skilvirkar rannsóknarheimildir. Á meðal þessara heimilda skal a.m.k. vera heimild til að fá hjá ábyrgðaraðila og vinnsluaðila aðgang að öllum persónuupplýsingum og öllum upplýsingum sem nauðsynlegar eru vegna verkefna þess.
2. Hvert aðildarríki skal kveða á um það í lögum að sérhvert eftirlitsyfirvald hafi skilvirkar valdheimildir til að gera ráðstafanir til úrbóta, s.s.:
  - a) heimild til að veita ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila viðvörðun um að líklegt sé að fyrirhugaðar vinnsluaðgerðir brjóti í bága við ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun,
  - b) heimild til að fyrirskipa að ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili færi vinnsluaðgerðir til samræmis við ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, eftir því sem við á, með tilteknum hætti og innan tiltekins tíma, einkum með því að fyrirskipa leiðréttingu eða persónuupplýsinga eða eyðingu þeirra eða takmarkanir á vinnslu í samræmi við 16. gr.,
  - c) heimild til að setja tímabundna eða varanlega takmörkun á vinnslu, þ.m.t. bann.
3. Hvert aðildarríki skal kveða á um það í lögum að sérhvert eftirlitsyfirvald hafi skilvirkar ráðgjafarheimildir til að veita ábyrgðaraðila ráðgjöf í samræmi við fyrirframsamráðsferlið sem um getur í 28. gr. og til að leggja, að eigin frumkvæði eða samkvæmt beiðni, álitserðir fyrir þjóðþing eða ríkisstjórn aðildarríkisins, eða, í samræmi við lög aðildarríkisins, aðrar stofnanir og aðila sem og almenning, um hvert það málefni sem tengist vernd persónuupplýsinga.
4. Beiting þeirra valdheimilda, sem eftirlitsyfirvaldinu eru veittar samkvæmt þessari grein, skal vera með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir, þ. á m. skilvirk réttarræði og sanngjarna málsmeðferð sem sett er fram í lögum Sambandsins og lögum aðildarríkis í samræmi við sáttmálann um grundvallarréttindi.
5. Hvert aðildarríki skal kveða á um í lögum að sérhvert eftirlitsyfirvald hafi heimild til að vekja athygli dómsyfirvalda á brotum gegn ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun og, eftir því sem við á, hefja eða taka þátt í málarekstri til þess að framfylgja ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun.

48. gr.

Tilkynning um brot

Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld komi á skilvirku fyrirkomulagi til að hvetja til þess að brot á þessari tilskipun séu tilkynnt í trúnaði.

49. gr.

Skýrslur um starfsemi

Sérhvert eftirlitsyfirvald skal semja ársskýrslu um starfsemi sína sem má m.a. innihalda skrá yfir tegundir brota sem hafa verið tilkynnt og tegundir viðurlaga sem beitt hefur verið. Þessar skýrslur skal senda þjóðþingi, ríkisstjórn og öðrum yfirvöldum eins og tilgreint er í lögum aðildarríkis. Þær skulu gerðar aðgengilegar almenningi, framkvæmdastjórninni og persónuverndarráðinu.

VII. KAFLI

Samstarf

50. gr.

Gagnkvæm aðstoð

1. Aðildarríki skulu kveða á um að eftirlitsyfirvöld þeirra veiti hvert öðru viðeigandi upplýsingar og gagnkvæma aðstoð til þess að framkvæma og beita þessari tilskipun með samræmdum hætti og geri ráðstafanir til að starfa saman á árangursríkan hátt. Gagnkvæm aðstoð skal einkum ná yfir óskir um upplýsingar og eftirlitsráðstafanir, s.s. beiðnir um samráð, skoðanir og rannsóknir.
2. Hvert aðildarríki skal kveða á um að sérhvert eftirlitsyfirvald geri allar viðeigandi ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að bregðast við beiðni annars eftirlitsyfirvalds án ástæðulausrar tafar og eigi síðar en einum mánuði eftir að beiðnin berst. Slíkar ráðstafanir geta einkum falið í sér að senda viðeigandi upplýsingar um framkvæmd rannsókna.
3. Beiðni um aðstoð skal innihalda allar nauðsynlegar upplýsingar, þ.m.t. um tilgang og ástæður beiðninnar. Upplýsingar sem miðlað er má aðeins nota í þeim tilgangi sem lá að baki beiðninni.
4. Eftirlitsyfirvaldið, sem beiðninni er beint til, skal ekki neita að verða við beiðninni nema:
  - a)viðfangsefni beiðninnar eða þær ráðstafanir, sem óskað er eftir að yfirvaldið grípi til, falli ekki undir heimildir þess eða
  - b)það að verða við beiðninni myndi brjóta í bága við þessa tilskipun eða lög Sambandsins eða lög aðildarríkis sem eftirlitsyfirvaldið, sem beiðninni er beint til, heyrir undir.
5. Eftirlitsyfirvaldið, sem beiðninni er beint til, skal tilkynna eftirlitsyfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, um niðurstöðurnar eða, eftir því sem við á, framvindu þeirra ráðstafana sem gerðar voru til að bregðast við beiðninni. Neiti eftirlitsyfirvaldið, sem beiðninni er beint til, að verða við beiðni skv. 4. mgr. skal það gefa upp ástæður þess.
6. Eftirlitsyfirvöld, sem beiðninni er beint til, skulu að jafnaði veita upplýsingar sem önnur eftirlitsyfirvöld biðja um með rafrænum hætti og nota til þess staðlað snið.
7. Eftirlitsyfirvöld, sem beiðninni er beint til, skulu ekki krefjast gjalds fyrir aðgerðir sem þau grípa til samkvæmt beiðni um gagnkvæma aðstoð. Eftirlitsyfirvöld geta komið sér saman um reglur til að bæta hvert öðru skaða vegna sérstakra útgjalda sem hljótast af því þegar gagnkvæm aðstoð er veitt í undantekningartilvikum.
8. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákvarðað snið og tilhögun gagnkvæmrar aðstoðar, sem um getur í þessari grein, og fyrirkomulag við upplýsingaskipti með rafrænum hætti milli eftirlitsyfirvalda og milli eftirlitsyfirvalda og persónuverndarráðsins. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 58. gr.

51. gr.

Verkefni persónuverndarráðsins

1. Persónuverndarráðið, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2016/679, skal hafa með höndum öll eftirfarandi verkefni í tengslum við vinnslu innan gildissviðs þessarar tilskipunar:
  - a)veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um hvers kyns mál er tengjast vernd persónuupplýsinga í Sambandinu, m.a. varðandi tillögur að breytingum á þessari tilskipun,

- b) kanna, að eigin frumkvæði, að beiðni fulltrúa síns eða framkvæmdastjórnarinnar, hvers kyns álitafni sem varða beitingu þessarar tilskipunar og gefa út viðmiðunarreglur, tilmæli og bestu starfsvenjur til þess að hvetja til samræmdrar beitingar hennar,
- c) semja viðmiðunarreglur fyrir eftirlitsyfirvöld um beitingu þeirra ráðstafana sem um getur í 1. og 3. mgr. 47. gr.,
- d) gefa út viðmiðunarreglur, tilmæli og bestu starfsvenjur í samræmi við b-lið þessarar undirgreinar að því er varðar staðfestingu á öryggisbresti við meðferð persónuupplýsinga og ákvörðun ótilhlýðilegrar tafar sem um getur í 1. og 2. mgr. 30. gr. og þær tilteknu aðstæður þegar ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili verður að tilkynna um slíkan öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga,
- e) gefa út viðmiðunarreglur, tilmæli og bestu starfsvenjur í samræmi við b-lið þessarar undirgreinar að því er varðar aðstæður þegar líklegt er að öryggisbrestur við meðferð persónuupplýsinga leiði af sér mikla áhættu fyrir réttindi og frelsi einstaklinga sem um getur í 1. mgr. 31. gr.,
- f) endurskoða beitingu viðmiðunarreglna, tilmæla og bestu starfsvenja, sem um getur í b- og c-lið, í reynd,
- g) láta framkvæmdastjórninni í té álitsgerð vegna mats á því hvort vernd sé fullnægjandi í þriðja landi, á yfirráðasvæði eða í einum eða fleiri tilgreindum geirum innan þriðja lands eða hjá alþjóðastofnun, einnig vegna mats á því hvort slíkt þriðja land, yfirráðasvæði eða einn eða fleiri tilgreindur geiri eða alþjóðastofnun tryggji ekki lengur fullnægjandi vernd,
- h) stuðla að samvinnu og skilvirkum tvíhliða og marghliða skiptum á upplýsingum og bestu starfsvenjum milli eftirlitsyfirvaldanna,
- i) stuðla að sameiginlegum þjálfunaráætlunum og greiða fyrir starfsmannaskiptum milli eftirlitsyfirvalda og, ef við á, gagnvart eftirlitsyfirvöldum þriðju landa eða alþjóðastofnunum,
- j) stuðla að skiptum á þekkingu og gögnum um persónuverndarlög og starfsvenjur við eftirlitsyfirvöld á sviði persónuverndar um heim allan.

Að því er varðar g-lið fyrstu undirgreinar skal framkvæmdastjórnin láta persónuverndarráðinu í té öll nauðsynleg gögn, þ.m.t. bréfaskipti við ríkisstjórn þriðja landsins, við yfirráðasvæðið eða tilgreindan geira innan þess þriðja lands, eða við alþjóðastofnunina.

2. Þegar framkvæmdastjórnin óskar eftir ráðgjöf persónuverndarráðsins getur hún tilgreint frest með hliðsjón af því hversu brýnt málið er.

3. Persónuverndarráðið skal framsenda álit sitt, viðmiðunarreglur, tilmæli og bestu starfsvenjur til framkvæmdastjórnarinnar og til nefndarinnar sem um getur í 1. mgr. 58. gr. og birta opinberlega.

4. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa persónuverndarráðið um þær aðgerðir sem það hefur gripið til í kjölfar álits, viðmiðunarreglna, tilmæla og bestu starfsvenja sem persónuverndarráðið hefur gefið út.

VIII. KAFLI

Úrræði, bótaábyrgð og viðurlög

52. gr.

Réttur til að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi

1. Án þess að það hafi áhrif á önnur stjórnslu- eða réttarræði skulu aðildarríki kveða á um að sérhver skráður einstaklingur hafi rétt til að leggja fram kvörtun hjá einu eftirlitsfirvaldi ef hann telur að vinnsla persónuupplýsinga um hann brjóti í bága við ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun.
2. Aðildarríki skulu kveða á um að eftirlitsfirvaldið, sem kvörtunin var lögð fram hjá, sendi hana áfram til lögbærs eftirlitsfirvalds, án ótilhlýðilegrar tafar, ef kvörtunin er ekki lögð fram hjá því eftirlitsfirvaldi sem lögbært er skv. 1. mgr. 45. gr. Upplýsa ætti skráða einstaklinginn um sendinguna.
3. Aðildarríki skulu kveða á um að eftirlitsfirvaldið, sem kvörtunin var lögð fram hjá, veiti skráða einstaklingnum frekari aðstoð að beiðni hans.
4. Lögbæra eftirlitsfirvaldið skal upplýsa skráða einstaklinginn um framvindu og niðurstöður vegna kvörtunarinnar, m.a. möguleikann á réttarræði skv. 53. gr.

53. gr.

Réttur til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns gagnvart eftirlitsfirvaldi

1. Aðildarríki skulu, án þess að það hafi áhrif á önnur stjórnsluúrræði eða úrræði utan dómstóla, kveða á um rétt einstaklings eða lögaðila til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns vegna lagalega bindandi ákvörðunar eftirlitsfirvalds sem hann varðar.
2. Hver skráður einstaklingur skal, án þess að það hafi áhrif á önnur stjórnsluúrræði eða úrræði utan dómstóla, hafa rétt til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns ef eftirlitsfirvaldið, sem er lögbært skv. 1. mgr. 45. gr., tekur kvörtun ekki til meðferðar eða upplýsir skráða einstaklinginn innan þriggja mánaða um framvindu eða niðurstöður kvörtunarinnar sem var lögð fram skv. 52. gr.
3. Aðildarríki skulu kveða á um að mál gegn eftirlitsfirvaldi verði höfðað fyrir dómstólum í aðildarríkinu þar sem eftirlitsfirvaldið hefur staðfestu.

54. gr.

Réttur til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns gagnvart ábyrgðaraðila eða vinnsluáðila

Aðildarríki skulu, án þess að það hafi áhrif á önnur fyrirliggjandi stjórnsluúrræði eða úrræði utan dómstóla, m.a. réttinn til að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsfirvaldi skv. 52. gr., kveða á um rétt skráðs einstaklings til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns ef hann telur að brotið hafi verið gegn réttindum sínum, sem mælt er fyrir um í ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, á grundvelli þess að vinnsla persónuupplýsinga um hann samrýmst ekki þessum ákvæðum.

55. gr.

Fyrirsvar skráðra einstaklinga

Aðildarríki skulu, í samræmi við lög aðildarríkis um málsmeðferð, kveða á um að skráði einstaklingurinn hafi rétt til að veita stofnun, samtökum eða félagi, sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni og sem stofnuð eru í samræmi við lög aðildarríkis, hafa lögboðin markmið í þágu almannahagsmuna og eru virk á sviði verndar réttinda og frelsis skráðra einstaklinga að því er varðar vernd persónuupplýsinga um þá, umboð til að leggja fram kvörtun fyrir sína hönd og til að neyta þeirra réttinda, sem um getur í 52., 53. og 54. gr., fyrir sína hönd.

56. gr.

Bótaréttur

Aðildarríki skulu kveða á um að hver sá sem orðið hefur fyrir eignatjóni eða óefnislegu tjóni vegna ólögætrar vinnslu eða athafna, sem samrýmast ekki innlendum ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, eigi rétt á skaðabótum frá ábyrgðaraðila eða öðru lögbæru yfirvaldi samkvæmt landslögum fyrir það tjón sem hann hefur orðið fyrir.

57. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn þeim ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þeim sé komið til framkvæmda. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

IX. KAFLI

Framkvæmdargerðir

58. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót með 93. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 í tengslum við 5. gr. hennar.

X. KAFLI

Lokaákvæði

59. gr.

Niðurfelling rammaákvörðunar 2008/977/DIM

1. Rammaákvörðun 2008/977/DIM er felld úr gildi frá og með 6. maí 2018.
2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvörðunina, sem um getur í 1. mgr., sem tilvísanir í þessa tilskipun.

60. gr.

Réttargerðir Sambandsins sem þegar eru í gildi

Sértæku ákvæðin um vernd persónuupplýsinga í réttargerðum Sambandsins á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu, sem tóku gildi 6. maí 2016 eða fyrr og fjalla um vinnslu milli aðildarríkja og aðgang tilnefndra yfirvalda aðildarríkja að

upplýsingakerfum, sem sett hafa verið á fót samkvæmt sáttmálunum innan gildissviðs þessarar tilskipunar, haldast óbreytt.

61. gr.

Tengsl við áður gerða alþjóðasamninga á sviði dómsmálasamstarfs í sakamálum og lögreglusamvinnu

Alþjóðasamningar, sem taka til miðlunar persónuupplýsinga til þriðju landa eða alþjóðastofnana, sem aðildarríkin gerðu fyrir 6. maí 2016 og samrýmast lögum Sambandsins, sem giltu fyrir þann dag, skulu gilda áfram uns þeim er breytt, þeir eru leystir af hólmi eða afturkallaðir.

62. gr.

Skýrslur framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 6. maí 2022 og á fjögurra ára fresti eftir það, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um mat og endurskoðun þessarar tilskipunar. Skýrslurnar skulu gerðar opinberar.
2. Framkvæmdastjórnin skal, í tengslum við matið og endurskoðunina sem um getur í 1. mgr., einkum kanna beitingu og framkvæmd V. kafla um miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa eða alþjóðastofnana, með sérstöku tilliti til ákvarðana sem samþykktar eru skv. 3. mgr. 36. gr. og 39. gr.
3. Að því er 1. og 2. mgr. varðar getur framkvæmdastjórnin óskað eftir upplýsingum frá aðildarríkjum og eftirlitsyfirvöldum.
4. Þegar framkvæmdastjórnin framkvæmir mat og endurskoðun, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal hún taka tillit til afstöðu og niðurstaðna Evrópuþingsins, ráðsins og annarra viðeigandi aðila eða heimilda.
5. Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur, leggja fram viðeigandi tillögur að breytingum á þessari tilskipun, einkum með tilliti til þróunar á sviði upplýsingatækni og í ljósi framfara í upplýsingasamfélaginu.
6. Eigi síðar en 6. maí 2019 skal framkvæmdastjórnin endurskoða aðrar réttargerðir sem Sambandið hefur samþykkt og fjalla um vinnslu lögbærra yfirvalda í einhverjum þeim tilgangi sem fram kemur í 1. mgr. 1. gr., þ.m.t. þær sem um getur í 60. gr., til þess að meta þörfina á að samræma þær þessari tilskipun og útbúa, eftir því sem við á, nauðsynlegar tillögur að breytingum á þessum gerðum til að tryggja samræmda nálgun að því er varðar vernd persónuupplýsinga innan gildissviðs þessarar tilskipunar.

63. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. maí 2018. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 6. maí 2018.
- Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. er aðildarríki heimilt að kveða á um það í sérstökum undantekningartilvikum, þegar þetta hefur í för með sér óhóflega fyrirhöfn, að sjálfvirk vinnslukerfi, sem komið er á fót fyrir 6. maí 2016, skuli færð til samræmis við 1. mgr. 25. gr. eigi síðar en 6. maí 2023.

3. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. þessarar greinar er aðildarríki heimilt, við sérstakar aðstæður, að færa sjálfvirk vinnslukerfi, eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar, til samræmis við 1. mgr. 25. gr. innan tilgreinds tímabils eftir að fresturinn, sem um getur í 2. mgr., er útrunninn ef annað myndi valda alvarlegum erfiðleikum við rekstur þessa tiltekna sjálfvirka vinnslukerfis. Viðkomandi aðildarríki skal gefa framkvæmdastjórninni upp ástæðurnar fyrir þessum alvarlegu erfiðleikum og rökstyðja það tilgreinda tímabil sem þarf til að færa þetta tiltekna sjálfvirka vinnslukerfi til samræmis við 1. mgr. 25. gr. Tilgreinda tímabilið skal þó aldrei vara lengur en til 6. maí 2026.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

64. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

65. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. apríl 2016.

*Fyrir hönd Evrópuþingsins,
forseti.*

M. SCHULZ

*Fyrir hönd ráðsins,
forseti.*

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

⁽¹⁾ [Stjttíð. ESB C 391, 18.12.2012, bls. 127.](#)

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 12. mars 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 8. apríl 2016 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum). Afstaða Evrópuþingsins frá 14. apríl 2016.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([Stjttíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31](#)).

⁽⁴⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2008/977/DIM frá 27. nóvember 2008 um vernd persónuupplýsinga sem eru unnar innan ramma lögreglu- og dómsmálasamstarfs í sakamálum ([Stjttíð. ESB L 350, 30.12.2008, bls. 60](#)).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjttíð. ESB, 4.5.2016, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([Stjttíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1](#)).

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/24/ESB frá 9. mars 2011 um réttindi sjúklinga varðandi heilbrigðisþjónustu yfir landamæri ([Stjttíð. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 45](#)).

- ⁽⁸⁾ Sameiginleg afstaða ráðsins 2005/69/DIM frá 24. janúar 2005 um skipti á tilteknum gögnum við Alþjóðasamband sakamálaögreglu (Interpol) ([Stjtið. ESB L 27, 29.1.2005, bls. 61](#)).
- ⁽⁹⁾ Ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM frá 12. júní 2007 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 205, 7.8.2007, bls. 63](#)).
- ⁽¹⁰⁾ Tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmönnum að neyta réttar til að veita þjónustu ([Stjtið. ESB L 78, 26.3.1977, bls. 17](#)).
- ⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ([Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13](#)).
- ⁽¹²⁾ Ákvörðun ráðsins 2008/615/DIM frá 23. júní 2008 um eflingu samstarfs yfir landamæri, einkum í baráttunni gegn hryðjuverkum og afbrotastarfsemi yfir landamæri ([Stjtið. ESB L 210, 6.8.2008, bls. 1](#)).
- ⁽¹³⁾ Gerð ráðsins frá 29. maí 2000 um gerð samnings um gagnkvæma réttaraðstoð í sakamálum milli aðildarríkja Evrópusambandsins í samræmi við 34. gr. sáttmálans um Evrópusambandið ([Stjtið. ESB C 197, 12.7.2000, bls. 1](#)).
- ⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/93/ESB frá 13. desember 2011 um að berjast gegn kynferðislegri misnotkun og kynferðislegri misneytingu á börnum og barnaklámi, og um niðurfellingu á rammaákvörðun ráðsins 2004/68/DIM ([Stjtið. ESB L 335, 17.12.2011, bls. 1](#)).
- ⁽¹⁵⁾ [Stjtið. ESB L 176, 10.7.1999, bls. 36](#).
- ⁽¹⁶⁾ [Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52](#).
- ⁽¹⁷⁾ [Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21](#).
- ⁽¹⁸⁾ [Stjtið. ESB C 192, 30.6.2012, bls. 7](#).